

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Navržený pořad 13. schůze Poslanecké sněmovny

1. Informace vlády o postupu ústředních orgánů státní správy při realizaci zákona č. 428/ 2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi)
2. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
3. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 13. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 24. července 2014

Obsah:

Strana:

24. července 2014

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 390).

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	5
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	8
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	10
Řeč poslance Tomia Okamury	12
Řeč poslance Jiřího Miholy	15

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Františka Laudáta	16
Řeč poslance Radima Fialy	18
Řeč poslance Pavla Kováčika	20
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	28
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	30
Řeč poslance Františka Laudáta	31
Řeč poslance Tomia Okamury	31
Řeč poslance Jiřího Miholy	34
Řeč poslance Pavla Kováčika	35
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	37
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	38
Řeč poslance Pavla Kováčika	39
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	40

Řeč poslance Tomia Okamury	41
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	42
Pořad schůze nebyl schválen.	44

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
24. července 2014
Přítomno: 154 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 13. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Chtěl bych vás informovat, že tuto schůzi jsem svolal... (odmlka pro ztišení hladiny hluku v sále) Tuto schůzi jsem svolal podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 44 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů dne 16. července.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Paní poslankyně Strnadlová má kartu číslo 10 a já hlasuji s kartou číslo 1. Pan poslanec Kolovratník – karta číslo 13.

Nyní bychom přistoupili k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Janu Hnykovou a paní poslankyni Kristýnu Zelenkovou. Zeptám se, zda je zde jiný návrh na ověřovatele schůze. Není tomu tak. Ještě přivoluji kolegy z předsádky. (Gonguje.)

Budeme hlasovat o ověřovatelích. Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby ověřovatelkami této schůze byly paní poslankyně Hnyková a Zelenková, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 1. Přihlášeno je 130, pro 126, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že jsme tedy ověřovatelkami 13. schůze Sněmovny určili paní poslankyni Janu Hnykovou a paní poslankyni Kristýnu Zelenkovou.

Chtěl bych vám sdělit, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tiito poslanci a členové vlády:

Z poslanců pan poslanec Adam – zdravotní důvody, paní poslankyně Adamová – osobní důvody, pan poslanec Bartošek do 12. a od 17. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, pan poslanec Brázdil – pracovní důvody, pan poslanec Gabal – bez udání důvodu, pan poslanec Gazdík do 12. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – osobní důvody, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, pan poslanec Jandák – zdravotní důvody, pan poslanec Kalousek – osobní důvody, pan poslanec Karamazov – osobní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Korte – pracovní důvody, pan poslanec Kostřica –

pracovní důvody, pan poslanec Nekl – zdravotní důvody, pan poslanec Ondráček – osobní důvody, pan poslanec Pilný – pracovní důvody, pan poslanec Rykala – osobní důvody, pan poslanec Skalický – osobní důvody, pan poslanec Štětina – zdravotní důvody, pan poslanec Toufar – osobní důvody, pan poslanec Tureček – pracovní důvody, paní poslankyně Váhalová – osobní důvody, pan poslanec Vozka – zdravotní důvody, pan poslanec Zavadil – osobní důvody, pan poslanec Zemánek – zdravotní důvody.

Z členů vlády pan předseda vlády se omlouvá od 11. hodiny z pracovních důvodů, pan místopředseda Bělobrádek od 10.30 do 12. hodiny z pracovních důvodů, pan ministr Dienstbier z pracovních důvodů, paní ministryně Marksová? – je zde, takže ta se asi neomlouvá, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Stropnický – pracovní důvody a paní ministryně Válková do 11. hodiny – rovněž pracovní důvody.

To tedy byly omluvy.

Nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 13. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Chtěl bych vám připomenout, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu a rovněž tak nelze schválený pořad rozšiřovat.

Mám zde přihlášku s přednostním právem pana místopředsedy Filipa, kterému udělím slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Členové vlády, paní a pánové, dovolím si vás požádat o schválení programu této schůze, protože jsem přesvědčen, že Poslanecká sněmovna si informaci o tom, jaký je postup orgánů státní správy při realizaci zákona č. 428/2012 Sb., o tzv. majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, je velmi důležitá. Proč je velmi důležitá? Protože v tuto chvíli se vede spor o tom, jestli existuje, nebo neexistuje jednotný metodický pokyn, jakým způsobem u tohoto zákona postupovat. (V sále je rušno.)

Jestli jste si všimli při našem návrhu ohlášení, že máme zájem, aby to Sněmovna ohlásila v České televizi v pořadu Události, komentář, prohlásil pan ministr kultury, že žádný metodický pokyn není. Mluvčí Státního pozemkového úřadu řekla, že metodický pokyn existuje. Já ho tady mám před sebou. Ten metodický pokyn ovšem nezahrnuje všechny věci, které v tomto případě k zákonu je potřeba realizovat.

Říkám to zcela vážně, protože dochází k určitým excesům, které bychom neměli jako zákonodárci v rámci kontroly exekutivy pominout. Za prvé dochází k řadě duplicitních, triplicitních a vícečetných žádostí o majetek, který byl určitým způsobem od roku 1919 v majetkovém vlastnickém pohybu takovém, že není v tuto

chvíli jasné, zda žádost odpovídá textu zákona, a to tak, že buď není respektován zákon o první pozemkové reformě z roku 1919, nebo o revizi pozemkové reformy z roku 1947, anebo nejsou vůbec nejsou vůbec respektována rozhodnutí soudu, tedy není respektována ani res iudicata o tom, že takový majetek patří pod dikci tohoto zákona, nebo nepatří.

V roce 1996 například požádal řád premonstrátů o vydání pozemků v Jevišovicích na Písecku a tento majetek byl vyvlastněn v roce 1919. Byl po roce 1945 předmětem přidělového systému. Ten přiděl získaly konkrétní fyzické osoby. Tyto fyzické osoby ho vyplatily, tedy zaplatily řádně za tento majetek a splnily podmínky tohoto zákona o první pozemkové reformě. Ten majetek poté vložily do družstva, pak o něj požádaly zpátky v roce 1991, a přesto na něj byl uplatněn restituční nárok řádu premonstrátů. Ten řešil postupně krajský soud, Nejvyšší soud a Ústavní soud České republiky, když celá soudní soustava včetně Ústavního soudu rozhodla, že takový nárok tady není, protože ten majetek nebyl řádu od roku 1919, protože jak mnozí z vás víte, zákon o první pozemkové reformě převáděl majetek okamžitě a zůstával tomu původnímu vlastníkovi pouze ve správě až do doby vyplacení té náhrady, která samozřejmě tam byla povinná. To je jedna věc, kdy prostě ta žádost je ale opakována, a není tedy jasné, jak se k tomu Státní pozemkový úřad bude chovat, když tady je jednoznačné, že tento zemědělský pozemek v podstatě je nejen mimo majetek církve, že ji nikdy nenáležel od roku 1919, ale že už je nyní majetkem fyzické osoby, která není jistě osobou povinnou.

Nevím, jestli máme někdo v úmyslu tady zpochybnit veškeré majetkové převody po roce 1991. Pokud to chcete, samozřejmě potom musíme nést za to politickou odpovědnost. Já takovou politickou odpovědnost nést v této věci nechci.

Druhá věc, která je velmi podstatná a která mě přivedla na to, že je třeba se tím zabývat. V metodickém pokynu není jasné, jak postupuje Státní pozemkový úřad, případně Národní památkový ústav nebo jiné dotčené orgány. Tady je zřejmé, že v tom povinné osoby nejsou přesně vymezeny. Zákon říká, kdo je povinnou osobou. Říká, že to jsou Lesy České republiky a Státní pozemkový úřad, který mimo jiné vznikl těsně předtím, než byl přijat tento zákon, sloučením Pozemkového fondu a Pozemkového úřadu. Lidé tam přecházeli, ztrácely se papíry a nastala tam poměrně složitá situace už v době přijímání. Ostatní povinné osoby tam ale nejsou vyjmenovány, je tam jen odkaz na ostatní. Ostatními povinnými osobami mohou být například Státní statek v Kájově v likvidaci, Vojenské lesy a podobně, protože to jsou státní úřady. Problém ale zůstává v tom, že ani tyto povinné osoby nejsou k sobě navzájem v nějakém vztahu, aby existovala jednotná evidence, která by odčlenila duplicitu žádostí a vůbec jsme byli schopni najít, o co je žádáno a co už je například v majetku obcí nebo tam existuje nějaký jiný smluvní vztah, například smlouva o smlouvě budoucí, že o to konkrétní řád nebo církev nebude žádat.

V tomto ohledu je důležité, aby metodický pokyn byl buď jako interní normativní instrukce zpřesněn a aby platil pro všechny povinné osoby. Znamená to, že všechny povinné osoby budou muset postupovat podle zákona, a to s péčí řádného hospodáře. Protože když vynecháme některý dokument, a § 8 zákona říká, že dokumentem jsou dokumenty například podle stavebního zákona, tak dokumentem musí být i výkresová dokumentace ke konkrétnímu listu vlastnictví. Uvedu to na klasickém příkladu, který mě přivedl k tomu, abychom se tím vůbec zabývali.

Za prvé, zákon zakazuje těm obmyšleným, tedy oprávněným osobám, aby dva roky s majetkem nakládaly tím, že ho zcizí. Na to, že tento požadavek není naplňován, mě ale upozornily realitní kanceláře, které se přímo starají o to, že vydaný majetek bude přímo prodán. Znamená to, že konkrétní oprávněná osoba vystupuje v rozporu se zákonem a chce obejít zákon tím, že majetek, který byl fyzicky vydáván, přímo prodává. To je ale v podstatě činnost protizákonná a odporuje úmyslu zákonodárce.

Není tedy jasné a evidentně chybí i podle metodického pokynu, kolik je povinných osob v České republice. Také je jasné, že není možné dohledat, kolik bylo odmítnutí návrhů, protože se přišlo na to, že je pozemek zcela nebo zčásti zastavěn a že je tam veškerá dokumentace. Není ani jasné, kolik je podle metodického pokynu Státního pozemkového úřadu v takzvaném zahájeném správním řízení o vydání nebo nevydání. Navíc je evidentní, že v tuto chvíli je Státní pozemkový úřad nucen k tomu, aby udělal to, co měl udělat oprávněný, to znamená, aby ztotožnil pozemek podle pozemkového katastru s pozemkem, který je veden v katastru nemovitostí, tedy, jak se říká, jestli je podle PK tam pět nebo šest pozemků a je ve zjednodušené evidenci katastru nemovitostí jeden velký pozemek, na kterém to je, ať už je tam například stavba. Já vždy nejradši uvádím naše učiliště v Hněvkovicích u Týna nad Vltavou, o které žádá Arcibiskupství pražské. Uvádí, že pozemky jsou volnou plochou, ale ony jsou všechny zastavěny a pod tím pozemkem ještě vede trubka, která přivádí vodu na chlazení k Jaderné elektrárně Temelín. Musíme si uvědomit, že od roku 1990, respektive od roku 1948, tady byla určitá stavební činnost, která pozemky buď uvolnila, nebo zatížila, a měly by být ve výkresové dokumentaci zaznamenány a samotná závazná textová část nemůže být dostatečným dokladem pro to, aby se jednalo o pozemku, že není zatížen. V tomto ohledu státní pozemkové úřady vydávají náklady, které měly jít za oprávněným, nikoli za povinným.

Není také jasné, jak postupuje Úřad pro zastupování majetkových práv státu. V tomto ohledu tedy není zřejmé, proč by do toho nevstupoval, když řadu nemovitostí stavebního charakteru, které mohou být jistě vydány, protože patřily už jako nemovitost těm oprávněným, proč s nimi nakládá pozemkový úřad, když nejsou zemědělského charakteru. Co je nejzávažnější – my se to nemůžeme nijak dozvědět. Když uděláme dotaz, je odpovězen způsobem, který neodpovídá zákonu o veřejném přístupu k informacím. Myslím si, že když to nedostanou ani poslanci, jak se tedy

mají na ten proces dívat občané České republiky, kteří, jak dobře víte, se se zákonem nikdy nesmířili.

V tomto ohledu musím říci, že to jsou důvody, které mě vedly k tomu, abych společně s ostatními 44 kolegy požádal o svolání této schůze, která nijak neškodí našemu programu, protože zatím jsme na tom tak, že o třetím čtení jednáme ve středu a v pátek a ten čtvrteční den můžeme využít k této záležitosti, k vyjasnění, které může být velmi rychlé, když nám vláda odpoví, například ministr zemědělství, do kdy metodický pokyn bude platit, případně ministr kultury, jestli metodický pokyn bude platit i pro Národní památkový ústav a kdy nám vláda dá například celkový seznam o tom, kolik je tam žádostí a kolik je jich vyřízeno, protože to se velmi těžko v tuto chvíli zjišťuje.

Pokud bude schválen pořad schůze, přednesu návrh usnesení v podrobné rozpravě, který nic jiného nepožaduje, než abychom tuto informaci získali a abychom ji také mohli sdělit občanům, kteří chodí za mnou každé pondělí do kanceláře a na tyto věci se mě ptají. K tomu jsme přidali to, co jste nám, vážení kolegové z vládní koalice, nenechali realizovat, a slíbili jste nám to v červnu, že bude změna v orgánech Sněmovny, což znamená, že budou noví poslanci, kteří nastoupili za europoslance, zařazení do výborů a že změníme i zasedací pořádek podle toho, jak jednotlivé kluby požadují. Proto si myslím, že by bylo vhodné, abyste nebránili tomuto pořadu schůze, abychom mohli v klidu a bez problémů informace získat. Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Než dám slovo dalším, přečtu ještě omluvu pana poslance Sedláře, který se omlouvá z dnešního jednání z důvodu služební cesty.

Nyní zde mám čtyři žádosti o vystoupení s přednostním právem. První vystoupí pan předseda vlády, potom pan vicepremiér Babiš, potom pan předseda Okamura a potom pan předseda Mihola. Takže v tomto pořadí prosím. Pane premiére máte slovo.
– Pan poslanec Laudát, pan poslanec Fiala.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní poslankyně, vážení poslanci, je to určitě historický paradox, protože jsem předsedou vlády v situaci, kdy probíhá realizace zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. V minulém období jsem ale patřil mezi ty poslance, kteří hlasovali proti přijetí tohoto návrhu zákona z celé řady důvodů. Mimo jiné jsme také konstatovali, že v zákoně nejsou nastaveny dostatečné kontrolní mechanismy a že zákon stojí na velmi nerealistickém scénáři z hlediska předpokládaného objemu vydávaných majetků a zákonných lhůt, jak byly v návrhu zákona nastaveny. Nicméně tehdejší vládní koalice si ten návrh zákona prosadila proti vůli opozice, ten zákon prošel i testem ústavnosti z hlediska stížnosti k Ústavnímu

soudu, která byla podána, a v tuto chvíli vláda České republiky odpovídá za dodržování zákonů v souvislosti s realizací zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Do té doby, než zákon bude změněn, je potřeba, abychom tento zákon respektovali, tak jako i jiné zákony České republiky.

Chci připomenout, že na půdě Poslanecké sněmovny je projednávána jedna novela, která se tohoto zákona týká. Je to novela, která byla předložena skupinou poslanců. Navrhuje prodloužení některých lhůt pro vydávání církevního majetku, nicméně tato novela doposud nebyla projednána Poslaneckou sněmovnou, nebyla schválena, a pokud vím, nejsou v legislativním procesu žádné jiné návrhy zákonů, které by měnily zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Já jsem poslouchal alespoň tu část vystoupení pana místopředsedy Poslanecké sněmovny Filipa, u které jsem mohl být přítomen, a musím říci, že přesně tento okruh problémů spadá do kompetence vládního výboru, který vláda zřídila 17. března letošního roku. Jak možná víte, vážené dámy a vážení pánové, já jsem navrhl na začátku letošního roku, krátce poté, kdy byla ustavena nová česká vláda, aby byl zřízen vládní výbor k dopadům zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Tento vládní výbor je poradním orgánem vlády a jeho hlavní činností je vyhodnocovat průběžně dopady zákona o majetkovém vyrovnání.

Vláda 17. března letošního roku schválila zřízení tohoto vládního výboru. Vládní výbor kromě předsedy vlády tvoří ministr financí, ministr zemědělství, ministr kultury, ministr vnitra a ministryně spravedlnosti. K jednání výboru jsou také pravidelně zváni stálí hosté, kterými jsou v současnosti vrcholní představitelé Lesů České republiky, Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Státního pozemkového úřadu, zástupci Asociace krajů České republiky a Svazu měst a obcí. Výbor se doposud sešel třikrát. Předkládá zprávy vládě, vláda zprávu výboru naposledy projednávala na svém zasedání 21. května letošního roku.

Tento vládní monitorovací výbor má za úkol za prvé získávat informace o tom, jakým způsobem probíhá vydávání církevního majetku na základě příslušného zákona v jednotlivých státních institucích. Samozřejmě má také možnost vyhodnocovat, jakým způsobem dochází k realizaci příslušného zákona, a především monitoruje průběžně problémy, které vznikají právě v rámci realizace zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi.

Já bych si dovolil navrhnout – a samozřejmě mohou tady zaznít v rozpravě v rámci ještě přednostních práv i další náměty, dotazy, kritické připomínky, které se týkají právě vydávání církevního majetku – Poslanecké sněmovně následující postup. My bychom všechny tyto připomínky, které se objeví na dnešním jednání Poslanecké sněmovny během dnešního jednacího dne, shromáždili. Současně bychom poskytli jednotlivým předsedům poslaneckých klubů možnost, aby dodatečně ještě tyto

podněty doplnili k určitému datu. Já bych se jako předseda vlády na všechny předsedy poslaneckých klubů obrátil a tuto agendu bychom jako celek postoupili na mimořádné jednání vládního monitorovacího výboru, kde bychom se všemi těmito jednotlivými problémy, tak jak je shromáždíme z Poslanecké sněmovny na základě ať už dnešní rozpravy, nebo na základě podnětů jednotlivých předsedů poslaneckých klubů, zabývali, protože vládní monitorovací výbor je přesně ta struktura, která má kompetence k tomu, aby tyto věci řešila.

Samozřejmě nemůžeme vstupovat do zákona, nemůžeme nahrazovat postup jednotlivých úřadů, který je také svázán vnitřními předpisy a zákony, ale myslím si, že vládní monitorovací výbor je to místo, kde bychom o všech těchto problémech mohli diskutovat, kde bychom si mohli vyžádat podklady od jednotlivých institucí, tak aby vláda byla ujištěna a následně Poslanecká sněmovna byla ujištěna o tom, že průběh církevních restitucí probíhá v souladu se zákonem a že nejsou vydávány majetky, na které církve podle zákona nemají nárok.

Chci jednoznačně konstatovat, že vláda má jednoznačný zájem na tom, aby nedocházelo k jakýmkoliv pochybnostem, pokud jde o vydávání státního majetku v průběhu církevních restitucí. Jednoznačně máme zájem dbát na to, aby byly doloženy všechny potřebné doklady pro rozhodování, které v tomto procesu činí jednotlivé státní instituce. Jsem ale připraven poskytnout Poslanecké sněmovně následně písemnou informaci vládního monitorovacího výboru, ve které se vládní monitorovací výbor vyjádří ke všem podnětům, které budou ze strany Poslanecké sněmovny předneseny. To mi připadá jako racionální způsob, jakým se můžeme s pochybnostmi, které jsou spojeny s procesem církevních restitucí, vypořádat.

Čili shromáždíme podklady dnes a v horizontu několika málo dní svolíme mimořádné zasedání vládního monitorovacího výboru a připravíme jasnou odpověď pro Poslaneckou sněmovnu. A já jsem připraven vystoupit na následující schůzi Poslanecké sněmovny. Už tam mám jeden bod připravený, a to je reakce na interpelace, které se týkaly dětí v Norsku, čili měl bych ještě jeden bod na příští schůzi Poslanecké sněmovny, kde bych informoval o stanovisku vládního monitorovacího výboru. To je tedy postup, který bych si dovilil navrhnout v této věci. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi vlády. Dále vystoupí pan místopředseda vlády Babiš. Připraví se pan předseda Okamura.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, hnutí ANO ctí zásadu, že co bylo ukradeno, musí být vráceno. Nesouhlasíme ale se způsobem, jakým byly církevní restituce Nečasovou a Kalouskovou vládou dojednány. Bývalá koalice

nedokázala občanům vysvětlit, jak se dospělo k částkám 75 miliard korun, tedy hodnotě majetku, který má být církvím vrácen, a ani k částce 59 miliard korun, kterou má stát církvím postupně po 30 let vyplácet. Vláda Nečase a Kalouska, která lidem zvyšovala daně, snižovala důchody a podporu nemocným a postiženým, nedokázala vysvětlit, proč na lidech šetří a církvím rozdává. I to je důkazem toho, že ekonomická krize nebyla tak hluboká, jak se nám to údajně pravicová vláda snažila namluvit.

Bývalá koalice samotná pak v listopadu 2012 zákon po vetu Senátu schválila s pomocí hlasů dvanácti nezařazených poslanců, a neštila se dokonce využít hlasu tehdy ještě nepravomocně, ale dnes už pravomocně odsouzeného poslance za ODS Pekárka. Vláda zákon o restitucích protlačila Sněmovnou bez ohledu na názor většiny občanů. Proti podobě církevních restitucí již v době přijetí zákona bylo přibližně 80 % našich občanů.

Kromě výše zmíněných částek budou navíc občané ještě několik let ročně přispívat na chod církví, a to částkou přes 1 miliardu korun ročně.

Bývalá koalice nikdy neusilovala o to, aby zákon o církevních restitucích byl transparentní a ve prospěch občanů České republiky. Záměr ČSSD, která před volbami slibovala výrazné snížení finančních plateb státu v rámci církevních restitucí tak, aby náhrada byla přiměřená a skutečně spravedlivá, zatím selhal. Církev se o náhrady připravit nenechají. Restituční procesy se už rozběhly a mnohde přinášejí problémy jak samosprávám tak soukromým majitelům, nemluvě o soudních sporech, jež se dají do budoucna očekávat.

Celý proces přijímání zákona o církevních restitucích byl netransparentní a vůči občanům, kteří s církvemi a událostmi po roce 1948 nemají nic společného, také nespravedlivý. Politici, kteří mají zastupovat zájmy státu, zde zcela selhali a já doufám, že nesežou samotné církve. Chtěl bych věřit, že alespoň ony budou plnit svou funkci ve společnosti, tedy především nabízet duchovní oporu a péči starým, nemocným a chudým lidem, výchovu dětí a jejich vzdělávání.

Zákon je přijatý a jeho platnost potvrzena Ústavním soudem. Nyní je na církvích a náboženských společnostech, aby učinily celý proces restitucí maximálně transparentním a obrátily se ke státu a jeho občanům vstřícně.

Vyrovnání se státem jako jediná odmítla Bratrská jednota baptistů. Ostatní církve na návratu majetku a peněžních náhradách trvají. Stát by zase měl trvat na tom, aby církve alespoň zveřejnily, jak s navráceným majetkem a penězi naložily a naloží. Cíl státu a církví by měl být totiž v podstatě totožný: pracovat pro blaho občanů České republiky bez ohledu na jejich národnost a náboženské vyznání.

Poslanecký klub hnutí ANO se usnesl na tom, že zprávu o církevních restitucích není nutné projednávat v rámci mimořádné schůze, která má sloužit k předkládání bezodkladných zákonů a norem, jak je tomu například v případě projednávání zákona

o státní službě. Informaci si můžeme vyslechnout na řádném zasedání Sněmovny v září.

Věřím, že najdeme společnou řeč i s církvemi, že ještě přehodnotí, zda jsou peněžní náhrady, které budou po třicet let navyšovány o inflaci a nebudou podléhat zdanění, vůči našemu rozpočtu, státu a občanům náhradami spravedlivými.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec Okamura, po něm pan předseda klubu KDU-ČSL, pan poslanec Míhola.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chtěl jsem zahájit jinak, ale krátce bych si dovolil zareagovat na své předřečníky.

Máme na to s panem premiérem trochu jiný názor, protože pan premiér tady hovořil o tom, že se tady jedná o Sněmovnu, že bude informovat Sněmovnu. Tak to je (nesrozumitelné). Tady vidím zásadní rozpor s tím, co prosazuje Úsvit. My bychom rádi informovali drtivou většinu občanů České republiky, kteří mají o tento problém zájem a cítí, že ty informace jsou nedostatečné. Takže my bychom rádi informovali občany České republiky, těch téměř deset milionů, nepočítám do toho malé děti, protože ty asi nejsou schopny tuto informaci vnímat. A pan premiér by rád poinformoval předsedy poslaneckého klubu. To je přesně to, když se k problému stavíme zády, a to je ostatně důvod, proč je potřeba si o tomto problému pohovořit.

Co se týče pana místopředsedy Babiše, tak už jsem byl kladně naladěný, protože jsem si myslel, že bude prostor na to si o této problematice popovídat, a teď najednou slyším, že ten prostor vlastně vůbec nebude. Proto mi dovoďte tedy za hnutí ANO, to znamená, že není vůle schválit program této schůze, aby byl prostor se na otázky, které zajímají drtivou většinu občanů České republiky, abychom se na ně mohli podrobněji pozeptat.

Já řeknu, v čem je největší problém, abych hned navázal, který tu dokola řešíme a budeme řešit. Zákon o církevních restitucích byl bez veřejných diskusí prosazen proti vůli naprosté většiny občanů České republiky. Konstatuji bez emocí holý fakt. A toto konstatování bych řekl a řeknu u jakéhokoliv jiného zákona, kdybych měl stejný pocit. Nic dalšího v tom tedy nehledejte. Nespokojenost drtivé většiny občanů s tímto postupem, ke kterému se občané neměli možnost přímo vyjádřit, cítím celoročně, na stovkách setkání s občany. Je to logické. Jde přece o majetek za 75 miliard korun a další desítky miliard na finančních kompenzacích.

Hnutí Úsvit prosazuje přímou demokracii, což znamená, že prosazujeme, aby v naší zemi skutečně vládli občané, nikoli elity či stranické oligarchie, tak jako tomu

bohužel bylo, a jak tak koukám, je i dosud. Podle toho také naše země vypadá: rozkradená a zadlužená.

ČSSD těsně před volbami zaútočila na své voliče s prohlášením, a opět, a už jsem se naučil tuto metodu, cituji přímo z webu ČSSD a tam se doslova nyní píše – začínám citát: "ČSSD odmítá pravicovou vládou prosazené církevní restituce, protože jsou nespravedlivé, předražené a vysoce rizikové pro stát." Dále píše: "Pokud získá ČSSD v říjnových volbách dostatečný mandát od voličů, využije všech svých sil k tomu, aby tuto nespravedlnost napravila. Bude usilovat o výrazné snížení finančních kompenzací státu za nevydaný církevní majetek tak, aby náhrada byla přiměřená a spravedlivá." Dále ČSSD píše: "Nepřipustí vydávání majetku, který církev vlastnila před 25. únorem 1948, a zváží možnost zavedení daňových asignací, jež by v budoucnu mohly být využity i pro financování církvi." Konec citátu z webu ČSSD.

A co se stalo po volbách? Část odpovědných poslanců ČSSD skutečně měla pocit, že sliby voličům se mají plnit, a neochotu svého předsedy Bohuslava Sobotky sliby plnit se pokusila prorazit stranickým referendem. Hlasování o tom, zda má ČSSD plnit své volební sliby, na které nalákala statisíce voličů, či ne, se ale premiérovi podařilo zabránit. Namísto toho členové strany smejí hlasovat v referendu o kvótách pro ženy. Tady je vidět skutečný přístup k plnění volebních slibů a k demokracii lidí pana premiéra nebo jeho ministra pro lidská práva Dienstbiera. Podle nich mají lidé právo jediné: skočit na jejich falešné volební sliby. Na konkrétním případě tu vidíme, proč se títo kavárnišáci obhájci lidských práv bojí skutečné demokracie. V žádné demokracii by tak pokřivený a špatně napsaný zákon jako ten o církevních restitucích, nikdy neprošel. Lidé by v referendu odvolali jak takový paskvil, tak jeho povedené tvůrce.

Tuto mimořádnou schůzi jsme za hnutí Úsvit iniciovali, jelikož téma restitucí považujeme vzhledem k finančnímu objemu za mimořádně důležité, aktuální a citlivé. Tak silně jako téma restitucí mezi občany rezonuje v současnosti máloco. Myslíme si, že občané mají povinnost se dozvědět průběžně o jakýchkoli pochybnostech a o průběhu provádění jakéhokoli zákona, kde se jedná až o 150 miliard korun.

Doufám, že až budeme hlasovat o programu schůze, nebo resp. já si myslím, že i celá veřejnost uvidí, kdo chce diskutovat před občany o tom, jak se nakládá se 150 miliardami korun, co jsou jenom slova a co jsou činy, a uvidíme to při stisku tlačítka na sjetině a uvidí to celá Česká republika, kdo skutečně chce, aby se o problému, resp. o té problematice diskutovalo, aby občané měli možnost se dozvědět informace. Dospěli jsme v těchto souvislostech k závěru, že více než rok po podepsání smluv s církvemi o vyrovnání je nyní potřebný a vhodný okamžik, kdy by měla vláda podat veřejnosti komplexní nezkrácenou informaci o postupu ústředních

organů státní správy při realizaci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

To, co my za Úsvit žádáme, je, aby občané měli soustavně maximum informací o restitucích. Ideální forma, kterou bychom tady rádi teď veřejně navrhli, by byl veřejně přístupný internetový seznam restituovaných nemovitostí a věcí, aktualizovaný v reálném čase, kde by byla ke každému vznesenému nároku veřejně přístupná i zákonem požadovaná kompletní dokumentace. Jeden portál, jedno místo, kde by byly všechny podané žádosti přehledně rozděleny, včetně kompletní dokumentace, která je zákonem vyžadována, abychom rozptýlili jakékoli obavy, aby média i veřejnost měla průběžnou informaci. To tady dosud chybí. Proč? Dělají se portály pro mnohem drobnější věci za mnohem menší peníze. Tady to chybí. Já se ptám, proč ve 21. století v České republice chybí taková záležitost u takto důležité věci. Pokud by tu kdokoli argumentoval ochranou nějakých údajů, je třeba říct, že jestliže vydáváme majetky za desítky miliard, pak prioritou musí být právo majitelů tohoto státu, tedy občanů, na maximální míru informací, tedy co komu a proč dávají či vracejí. Tím bychom právě zabránili mnoha dohadům.

Prosím ve jménu drtivé většiny občanů České republiky o jasnou odpověď vlády, konkrétně premiéra, ministra kultury Hermana a ministra zemědělství Jurečky, zdali by tuto službu veřejnosti mohli neprodleně zajistit.

Zde mám například konkrétní písemné podněty od občanů, o kterých už tady byla řeč, že některá pracoviště Státního pozemkového úřadu v Jihočeském kraji nežádají v rámci řízení kompletní územně plánovací dokumentaci tak, jak vyplývá ze zákona. Tito občané se domnívají, že se tak děje na základě metodického pokynu ať písemného, či ústního. Žádám tímto vládu, aby urychleně prošetřila, zda je při realizaci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi všude postupováno zcela nezpochybnitelně a striktně v souladu se zákonem.

Co se týče zákona samotného, tak je pravdou, že když se podívám na to, že má být náhrada za křivdy způsobené komunistickým režimem vyplacena také církvím, které před rokem 1989 neexistovaly, to znamená například Apoštolská církev s necelými 5 000 členy má obdržet více než jednu miliardu korun, konkrétně 1 056 336 374 korun, a dále Luterská evangelická církev, která vznikla až v roce 1995, má obdržet téměř 114 milionů korun, konkrétně 113 828 334 korun, tak musím říci, že se ten zákon opravdu jeví nespravedlivě.

A nejen tato fakta vzbuzují dlouhodobě nad zákonem z hlediska veřejnosti otazníky. My v hnutí Úsvit, a znova říkám, my jsme tady svolali tuto mimořádnou schůzi, bylo potřeba 40 podpisů, každá politická strana z těch dvou má pro to jiné důvody, předpokládám. Ty důvody nejsou stejné. Toto jsou naše důvody, my to nechceme nějak politizovat, nechceme z toho tady dělat nějakou politickou show, nám se jedná o tyto konkrétní důvody, že veřejnost mi opakovaně neustále říká, že je

zajímá, co je se 150 miliardami korun, aby se to vysvětlilo, aby neměli pochyby. A potom tady máme ty indicie.

Nejsme proti tomu, aby se vrátilo to, co bylo ukradeno, to bych rád zdůraznil. Ovšem tak jako u každé restituce musí restituent řádně doložit svůj nárok. To, že tu jsou pochybnosti, to, že občané celé republiky jsou znechuceni restitucemi, se nevyřeší tím, že nad stávajícím restitučním zákonem mávneme rukou a řekneme: Kalousek s Nečasem to holt protlačili a už se s tím nedá hnout. A už se o tom prostě nebudeme bavit. To prostě vůči veřejnosti přece nemůžeme udělat. Jedná se o 150 miliard.

Věřte, milé kolegyně a kolegové, že pokud jde o restituce, je nejdůležitější maximální transparentnost, a to jak pro zastánce, tak pro odpůrce. Stát ani církve si nesmí dovolit jedinou pochybnost. Obě dvě strany. Je v nejvyšším zájmu nejen občanů, ale také církví samotných, aby veškeré vydávání majetku bylo na maximum transparentní. Protože jakékoli pochybnosti škodí především jim. Nikdo nebude závidět církvím vrácený ukradený majetek. Já určitě ne. Nikdo ovšem státu i církvím ale neodpustí, pokud by nad jakýmkoli vydaným majetkem panovala pochybnost. Minulé vlády státní majetek nechaly masivně rozkrást. Dnes už toho stát moc nemá. O to víc by si měl toho, co zbylo, hledět a vážit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí s přednostním právem pan předseda Mihola a připraví se pan zastupující předseda Laudát. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl za klub KDU-ČSL sdělit, že jsme dospěli k názoru, že institutem mimořádných schůzí by se mělo přece jenom šetřit, abychom se tady nedočkali skutečně nějakých bizarních, podivných schůzí nad nejrůznějšími, třeba příště krkonošskými poudačkami. Máme tady docela dobrý institut interpelace. Já vím, že teď pár týdnů některým kolegům chybí, ale už za pár týdnů se ho tito kolegové zase dočkají. A trochu jsem překvapen z toho, že je to tak jako blesk z čistého nebe. Kdyby tady padaly nějaké konkrétní argumenty, konkrétní situace, jména, úřady. Tady to všechno bylo v takové obecné rovině řečeno a zaobaleno, opřeno především o takové povídání typu jako občané říkají, občané jsou s něčím nespokojeni, na něco poukazují. Ale nevyšiml jsem si, a pozorně jsem poslouchal jak tiskovou konferenci, která byla trochu překvapivá, společná tedy komunistů a hnutí Úsvit, četl jsem různé články, které publikovali tady kolegové z Úsvitu nebo které byly na toto téma publikovány na webu, a nikde nic konkrétního.

Protože se k tomu chceme postavit maximálně otevřeně, abychom rozptýlili jakékoliv obavy, tak jsem žádal, abychom tady skutečně byli se všemi našimi ministry nebo představiteli ve vládě. Oni jsou připraveni, pokud by tady nějaký konkrétní dotaz byl, vystoupit, zodpovědět nebo rozptýlit ty obavy. Ale já se obávám spíš toho, že nemají vlastně pořádně ani na co reagovat než pouze zase v té obecné rovině.

A teď, když jsem pozorně poslouchal také pana předsedu Okamura, tak jsem trochu vlastně překvapen, jestli vůbec komunikují kolegové v Úsvitu mezi sebou, protože on se tady jednoznačně přihlásil k tezi: co bylo ukradeno, musí být vráceno, a jiný jeho kolega píše ve článku Když církev káže vodu a pije víno vlastně různá tvrzení typu, co by církev měla a neměla dělat, co potřebuje a nepotřebuje, že se bez navráceného majetku a finančního vyrovnání obejde. Mě by docela zajímalo, jak si Úsvit představuje fungování církve, jestli tedy je pro odluku státu od církve, či nikoli a podobně.

Prostě nesouhlasím s tím, aby někdo před tímto váženým shromážděním předstupoval bez pádných argumentů s domněnkami, neopodstatněnými tvrzeními, bez čísel a faktů. S tím, že papír přece snese všechno, a že prostě když to tady řekneme, tak si to ti ostatní budou muset vyslechnout. Takže já pevně věřím, že tady k této záležitosti mimořádné schůze přistoupíme rozumně a racionálně tak, jak by si zasloužila, tedy na to, co tady bylo předvedeno už od těch tiskových konferencí až po ta samotná vystoupení kolegů, kteří vlastně tuto schůzi vyvolali. Ale jak říkám, ministři KDU-ČSL, jak pan kolega Jurečka, tak pan ministr Herman, jsou připraveni, pokud tedy nějaký dotaz tady opravdu konkrétní padne, na něj reagovat v rámci tady této rozpravy před schválením programu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dříve než pozvu k mikrofonu dalšího v pořadí, pana poslance Laudáta, dovoluji mi, abych načetla dvě omluvy. Z dnešního jednání do 12 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Klačka a z dnešní schůze z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Plzák.

A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já jsem ve velice konformní pozici, a jsem tomu rád, že nejsem představitelem populistického hnutí, které se snaží sbírat hlasy ber kde ber bez ohledu na důsledky a budoucnost. My jsme stranou, která myslí na budoucnost, která myslí na to a přemýšlí nad tím, jak to s touto zemí, s lidmi dopadne za 10, za 20, za 50 let.

To, co tady předvedli předřečníci, snad s výjimkou pana předsedy Miholy, to je čirá nezodpovědnost, populismus, bláboly napsané nějakým maturantem a podobně. Já se za nic schovávat nebudu, nebudeme tady dělat žádné tahy, ať se koalice ztrapní. Budeme zásadně hlasovat proti programu. Proč. Myslím si, že vyvolání této mimořádné schůze je naprosto zbytečné, nemístné. Všechny věci, pokud máte někde pochybnosti, si můžete zjistit. Existuje zákon o přístupu k veřejným údajům. Vláda si založila komisi, jak jste tady slyšeli, nebo dokonce vládní výbor. Mohli jste se obrátit na ni. Myslím si, že jenom předkladatelé návrhu na svolání této mimořádné schůze chtěli dál hrát tuto kartu. Občané už mají jiné starosti, než vy tady prezentujete. Samozřejmě byl sepsán nějaký zákon, ten byl řádně schválen navzdory tomu, že pan Faltýnek také podsouvá občanům: ono to bylo divné, ono to bylo pofiderní. Odkazují se na jeho ranní vystoupení.

Já nevím, kde se chcete zastavit. Čím horší budete mít výsledky ve vládní koalici, to jste tady včera předvedli, tak o to víc asi budete odvádět pozornost jinam. Ani mě nepřekvapuje, že některá vystoupení tady zněla v tom tónu, v jakém zněla. Jestliže se urážíte mezi sebou přes média ve vlastní politické straně, proč byste neuráželi někoho dalšího?

Není pravda to, co tady říkal pan ministr financí. Tady existovala komise, ještě v éře Topolánkovy vlády, předsedal jí tehdejší místopředseda Sněmovny Kasal. Byly v ní zastoupeny všechny politické strany. Byl tam dokonce i současný premiér, byl tam Michal Hašek, byl tam Vítězslav Jandák ze sociální demokracie, za KSČM pan Koniček a další. Prosim, já si moc dobře pamatuji, jak tam vznášeli požadavky na analýzy, jaké částky, kolik majetku, co a jak je, jestli je to přiměřené, nepřiměřené. Ze všech těchto analýz se ukazovalo zcela jasně, že církev by měla mít nárok na podstatně –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám a prosím ten hlouček vlevo, jestli by se mohl ztišit, aby pan kolega mohl v důstojné atmosféře přednést svůj projev. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Děkuji moc. Takže... A vy to víte sami moc dobře. Já doufám, že práce, závěry a všechny analýzy, které byly pro tuto komisi i pro Sněmovnu vypracovány Vysokou školou ekonomickou, právními kancelářemi, univerzitami a podobně, jsou k dispozici. Proto nechápu, proč znovu je veřejnosti toto podsouváno, to, co podsouváno je.

Myslím si, že je třeba vrátit církvi majetek, zabezpečit ji do budoucna, aby mohla plnit své funkce. A jsem přesvědčen o tom, že ten model sociálního státu, v uvozovkách sociálního, který ordinuje Sobotkova vláda, není udržitelný. Vy na něj

časem peníze neseženete a my už přemýšlíme, jak tato společnost, kdo bude pomáhat, kdo pomůže těm, na které vy díky svému plýtvání nebudete mít peníze.

Vzdělanost. Ačkoli katolická církev má například pouze 2,6 procenta gymnázií, tak světe, div se, když se dělalo testování schopností, tak mezi prvními deseti nejlepšími gymnázii v této republice byla tři právě církevní. Vám ani tohle nestačí, takže vy chcete i podkopávat tento segment vzdělanosti, poslední dobou s tím vyrukoval i pan ministr školství, k mému nemilému překvapení.

Co se týká pana Okamury, mně je to líto, já nevím, bude pobíhat kdesi, to není ani napravo, ani nalevo, to je nějaké podivné hnutí. Vychází z Moravy, tak jenom pro pana předsedu hnutí Úsvit: tam žijí zhruba čtyři miliony třicet tisíc občanů a pokřtěných jsou dva miliony sto jedna. Řečnický bych se touto otázkou zeptal, jestli vás budou volit ještě podruhé, prostřednictvím paní předsedající.

Dámy a pánové, nebudu zdržovat, na rozdíl od jiných, nebudu tady bruslit, TOP 09 bude proti návrhu programu. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Radima Fialu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, neodpustím si na začátek jednu poznámku. Jsem rád, přestože jsme všichni populističtí a blábolíme, že aspoň někdo prostřednictvím pana Laudáta v této Sněmovně vidí světlo na konci tunelu. Aspoň někdo.

K církevním restitucím. Je potřeba si, kolegyně a kolegové, přiznat, že málokterá věc tak zatížila důvěru k české politice a důvěru ve Sněmovnu jako restituce církevního majetku. Způsob přípravy a kvalita právní normy, a ta především, která restituce církevního majetku upravuje, byla podrobena kritice řady odborníků. Korunu tomu nasadil způsob, jakým proběhlo závěrečné hlasování ve Sněmovně. Hlasem kolegy poslance, který odtud ze Sněmovny zamířil do výkonu trestu, byla schválena norma, která budí odborné rozpaky a emoce velké části veřejnosti.

Před minulými parlamentními volbami byly revize této normy nebo vylepšení této normy předmětem předvolebních slibů řady politických stran, včetně nyní dvou stran vládních. Tyto předvolební sliby vyšuměly pod tlakem nejmenšího koaličního partnera KDU-ČSL. Právě tato politická strana trvala na tom, že právě v její politické odpovědnosti bude rezort zemědělství, pod který spadá zásadní kompetence při vydávání restituovaného majetku. Politické handly pak poslaly k čertu i nápady na mezirezortní hlídání průběhu církevních restitucí. Nápady se kterými přicházeli

někteří kolegové z ČSSD, kteří mají ještě zbytky politického studu, nic z toho neprosadili.

KDU-ČSL realizuje vydávání církevního majetku ve své politické gesci a musím říci, že realizuje vydávání církevního majetku podle věcně problematické normy. V řadě případů může totiž docházet k volnému výkladu, a tím i k vydání majetku, který by církvím vydán být neměl. Zcela objektivně jsou příslušní úředníci pod obrovským tlakem času. Lhůta na realizaci je tlačí k postupu bez zbytečných průtahů, a slovo zbytečných dávám do zásadních uvozovek.

Za zcela klíčové považuji dvě oblasti. Je to zaprvé oblast, kdy vlastnictví majetku je dokládáno výpisem z příslušné knihovni vložky pozemkové knihy. Pokud je objektivně nelze doložit, může oprávněná osoba dosvědčit, že zemědělská nemovitost náležela do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností i jinak. Druhou oblastí je posouzení, zda majetek může, či nemůže být vydán z hlediska potřeby pro uskutečněné veřejně prospěšné stavby, dopravní nebo technické infrastruktury vymezené ve schválené územně plánovací dokumentaci.

Pozemkový úřad zde vydal pokyn, že v tomto případě se za územně plánovací dokumentaci považuje závazná část územního plánu. To je v rozporu se stavebním zákonem, který říká, že územně plánovací dokumentace je tvořena zásadami územního rozvoje, územním plánem a regulačním plánem. Podtrhuji znovu, že odpovědní úředníci jsou pod obrovským tlakem nedostatku času a výše zmíněný karambol s tím zcela evidentně souvisí.

Já se dnes vrátím k tomu, kdy zde mluvil pan premiér Sobotka hned v začátku této schůze a řekl, že byl proti, že hlasoval proti tomuto návrhu zákona. Ano, možná v prvním nebo v druhém čtení, ale v tom finále, kde opravdu o něco šlo, pan premiér Sobotka tady v té době nebyl, odešel ze sálu, a tím snížil kvorum a umožnil tomu zákonu, aby mohl projít.

Proto se ptám, proč se někteří členové vlády namísto naplnění svých předvolebních slibů schovávají za neurčitá slova, nehmaterelné sliby a neplodná jednání. Není snad v zájmu právní jistoty a všech zúčastněných stran, aby pan premiér Sobotka buď splnil to, co v rámci předvolební kampaně slíbil občanům, a dosáhl tak změny církevních restitucí, anebo přiznal své politické selhání a omluvil se lidem, kteří jeho stranu volili?

Zadruhé. Mohou zde prosím představitelé vlády závazně potvrdit, že postup výše zmíněných státních organizací při vydávání církevního majetku nevytváří nový prostor pro soudní tahanice o legálnosti církvemi nabyvaného majetku?

A zatřetí. Kdy, kdo a za kolik bude řešit zahlcenost státních organizací žádostmi o navrácení majetku církvím, případně, pokud tento problém řešit nehodláte, kdo dává našim občanům veřejnou záruku toho, že si přetížeností těchto úředníků nově

vzniklou agendou nenaběhneme milionové, ne-li miliardové ztráty v důsledku jejich spěchu, zmatku a nepozornosti?

Děkuji vám za pozornost a předem děkuji za odpovědi. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kováčika. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedající, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Rád bych v této chvíli obrátil vaši pozornost, i když z předchozích některých projevů bylo jasné, že nejste příliš nakloněni schválení programu, abyste péče jen toto své rozhodnutí alespoň promysleli, nebo se pokusili lépe vyhodnotit ty důvody, které nás vedly k žádosti o svolání této schůze a kde stojí za to, abychom nejen prostřednictvím přednostních práv, ale i prostřednictvím všech ostatních poslanců a poslankyň se mohli k tématu, které bezesporu horké je, také vyjádřit.

Jsou totiž zákony, které tady přijmeme, běží, realizují se, uplatňují se hladce, slouží občanům, krajům, městům, obcím, firmám, institucím zdárně, aniž si toho kdokoli všimne, protože byly připraveny tak dobře, že nikde nedrhnou, nikde nemají žádný háček, o který by se zachytávaly o to své, řekněme, okolí. Jsou ovšem zákony, které významně ovlivňují další chod, v uvozovkách, dějin naší společnosti a které zůstávají tu a tam viset za nejasnosti, za pochybnosti, za nedokonalosti, které ať už náhodou, nebo schválně se do těchto zákonů dostaly. A tento zákon o tzv. církevních restitucích patří mezi ty druhé, o kterých jsem hovořil.

Předesílám, aby bylo jasno všem, kdo tuto naši žádost komentovali v médiích jako ryze politickou věc, a dokonce se dopustili proroctví o budoucnosti KSČM, sami s břevnem v oku kritizovali třísku, že Komunistická strana Čech a Moravy respektuje právo občanů na náboženské vyznání nebo být bez vyznání. Respektuje i právo občanů náboženské vyznání uplatňovat, realizovat, provozovat v rámci církví a náboženských společností, a že tudíž naše postoje nejsou apriorně namířeny ani proti církvím jako takovým a už vůbec ne proti věřícím občanům České republiky, protože společnost je barvitá, každý má svá práva a my ta práva velmi i s ohledem na historické zkušenosti respektujeme. Ovšem je pravdou, že vedle těchto práv existují také práva jiná – práva občanů na informace, na to, jakým způsobem se jejich vláda chová zejména v takovýchto ostře vymezených tématech, a bezesporu církevní restituce jsou ostře vymezeným tématem pro většinu občanů České republiky.

Rád bych zmínil, a schválně jsem se přihlásil až později, že KSČM vítá vstřícnost vládních představitelů, kteří hovoří o tom, co všechno se v této chvíli připravuje pro to, aby informovanost občanů, médií a institucí byla přece jen lepší než dosud. Možná

kdyby při přípravě odpovědi na naše písemné interpelace v této věci vláda postupovala podobně, nemuseli jsme iniciovat tuto mimořádnou schůzi, bylo by bývalo jasněji. A mám dojem, že to byla naše kolegyně Alena Nohavová, která v této věci interpelovala v nedávných týdnech, a ta odpověď nás rozhodně neuspokojila. Byl to jeden z důvodů, proč jsme schůzi svolali.

Vítáme, že vláda zřizuje, nebo zřídila, nebo chce zříditi jakousi monitorovací komisi nebo monitorovací výbor, a chceme věřit tomu, že to není podle toho starého přísloví – chceš-li zamést věc pod koberec, vytvoř na to komisi. Neradi bychom se dočkali podobného konce a myslím si, že je třeba, aby tato komise byla spíše než místem, kde všechno skončí a kde se nad tím zavře voda, takovým tím, co jsem řekl nedávno, hlídacím psem – abychom to nemuseli být jenom my, ale aby nám v tom vláda pomohla – správného uplatňování zákona o církevních restitucích. My jsme s tím nesouhlasili, my jsme pro něj nehlasovali, je to zákon, který respektujeme jako každý zákon, který byl přijat, ale my vyžadujeme, aby byl nejen správně uplatňován, aby byly přesně v souladu s tímto i ostatními zákony postupy prováděny, ale aby také přicházela informovanost obyvatelstva.

Já bych rád – a promiňte, budu poněkud podrobnější, než jste ode mě zvyklí – shrnul situaci, která tady byla. Je to všechno proto, abych vás pohnul, protože v závěru řeknu, jaký návrh usnesení máme připravený pro vás, pro rozhodnutí o hlasování o programu a následně případně diskuse o problému.

Když 7. listopadu Státní pozemkový úřad zveřejnil informaci o rozsáhlém počtu výzev k vydání zemědělských nemovitostí, které mu byly doručeny coby osobě povinné osobami oprávněnými podle § 9 odst. 1 zákona č. 428/2012 Sb., řekli jsme si, že to je sice informace, která je hezká, nicméně málo konkrétní. Protože rozsáhlý počet, dokonce ani počet výzev není to, co by informovalo občany o té podstatě věci – o co jde, které věci to jsou, jak jsou splněny podmínky dané tímto zákonem pro uplatnění té výzvy, resp. vůbec pro jednání o tom, že by mohlo být vydáno. A navíc ještě jako většina zákonů i tento zákon – a mj. proto jsme jej také nepodporovali – je díky své konstrukci velmi nejasný, je obtížně kontrolovatelný, hrozí také škody pro stát z jeho nedokonalého uplatnění. A mj. proto mluvím o tom hlídacím psu nejen tedy politické strany, ale především té vládní monitorovací komise.

Navíc se už projevíly určité nejasnosti ze strany církví. Například vzpomeňme si na mediálně tak dobře prezentované požadavky na vydání pozemků na území Pražského hradu a některých řádů, které hrozí prolomením hranice roku 1948. Navíc převážná většina občanů – a tady se dopustím čísla – zákon odmítá a podle různých průzkumů propojených dohromady, zprůměrovaných, pouze zhruba deset procent obyvatelstva jej považuje za správný a spravedlivý. Osvěžím paměť – proti církevním restitucím se vyslovily parlamentní politické strany: Česká strana sociálně demokratická, ANO, KSČM, Úsvit přímé demokracie, které čítají dohromady více

než ústavní většinu v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky. A všechny tyto strany – neříkám, že každá všechny, ale zase všechny názory shrnu, zobecním a zní napříč těmito stranami. A některé dokonce dávaly i konkrétní návrhy – vyhlásit moratorium na vydávání majetku s ohledem na excesy, které se projeví ve výzvách a jsou diskutovány veřejností odborníky, revidovat zákon, který byl od samého počátku provázen nestandardnostmi a nejasnostmi. A abych byl konkrétnější, třeba předseda sociální demokracie vyzval představitele církvi – pravda, řekl bych skoro marně nebo neúčinně nebo málo účinně – k novým jednáním o revizi tohoto zákona.

Myslím si, že nejen řešení tohoto typu, ale i pravidelná informace do Poslanecké sněmovny je to, o co nám jde. A jsem rád, že alespoň zpracování toho tématu ta komise bude dělat, ale požadujeme, aby na každé schůzi Poslanecké sněmovny byla pravidelná informace poskytnuta.

Byla tady řeč také o tom, že se zneužívá institut mimořádných schůzí. KSČM, pokud moje dlouhá paměť sahá, nesáhla ke svolání mimořádné schůze ani v době, kdy na to sama měla dostatečný počet poslanců a poslankyň. Takže žádné zneužívání. Činíme tak v dohledné historii poprvé a chtěl bych na tomto místě poděkovat všem kolegyním a kolegům i z hnutí Úsvit, kteří pochopili, že je třeba, aby tato schůze byla svolána, že toto téma je natolik horké, a přičinili podpisy pod seznam našich požadavků.

Já vidím zneužití institutu mimořádných schůzí třeba trošku v jiné poloze. Není to tak dávno, co jsme tady měli mimořádnou schůzi, protože někdo opomněl načíst návrh na zkrácení lhůty k jednomu z daňových zákonů. Promptně se schůze svolala a všimli jste si určitě, že jsme ani nepípli, přišli na tu schůzi, hlasovali a neříkali jsme, že se to zneužívá, když se někdo špatně vyspí nebo přijde pozdě a zapomene něco načíst, že se hned musí svolávat mimořádná schůze. To si myslím, že to téma tehdejší a toto je poněkud nesrovnatelné, a ohrazuji se proti nařčení ze zneužívání.

Myslím si, že Ministerstvo kultury zejména s ohledem na všechny požadavky, které jsou, a na všechny ty problémy, které z toho vyplývají, by mělo – nebo mohlo, můžu pouze doporučovat, v rámci návrhu na usnesení vás potom seznámím blíže. Ale rozhodně je třeba, aby přijalo takové kroky, které umožní vyhodnocování plnění zákona, které umožní vládě vést taková jednání o revizi zákona, která by vedla k nějakému smysluplnému konci, které ale také umožní široké veřejnosti sledovat požadavky církvi.

Doporučuje se proto, aby – a tady se působnost Ministerstva kultury nedá obejít – zřídilo toto ministerstvo centrální veřejnou evidenci o veškerých výzvách vůči všem povinným osobám, ať již v gesci Ministerstva kultury, či mimo tuto gesci. Například Lesy České republiky, Národní galerie a podobně. Za druhé zajistilo na webu přehlednou vizualizaci nemovitého majetku požadovaného církvemi. Za třetí zajistilo vyhodnocení rizik z vydávání požadovaného majetku. Za čtvrté zřídilo odbornou

pracovní skupinu, která bude vyhodnocovat požadavky církví a řádů, a to i z hlediska názoru pléna Ústavního soudu, které zrušilo slovo "spravedlivé" u označení náhrad. A konečnou za páté – a skoro bych řekl, že to mělo být za prvé, že to je nejdůležitější – umožní občanům upozorňovat na excesy zřízením dedikované webové stránky.

Ten pořádek, který by se do toho procesu měl navést, by měl vést zejména přes centralizaci evidence veškerých nároků církví a řádů vůči jakýmkoliv povinným osobám a ta evidence by byla vedena u Ministerstva kultury, k čemuž je třeba vydat rozhodnutím vlády příslušný pokyn, a měla by ta evidence být vedena vlastními silami Ministerstva kultury.

Zřídit webovou stránku, na které budou zobrazeny a popsány a graficky v mapách vyobrazeny vznesené požadavky církví a řádů, a na této stránce umožnit veřejnosti vyjadřovat se k vzneseným požadavkům s ohledem na důkazní nouzi státu, umožnit občanům a místním orgánům jednoduchým způsobem upozorňovat na případnou existenci či neexistenci dokumentů, které brání převodům majetku, a zadat zpracování této stránky soukromému subjektu podlimitní veřejnou zakázkou a využít tady spolupráci s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním a Státním pozemkovým úřadem.

A konečnou, já vím, že možná trošku příliš podrobně, ale ono to téma je tak vážné, že to vyžaduje, že by tím třetím nebo dalším krokem mělo být zřízení odborné pracovní skupiny historiků a legislativních odborníků, která bude, a to je důležité, pravidelně a průběžně vyhodnocovat požadavky církví a řádů. A dodávám k tomu: samozřejmě, že vzhledem k tomu, že téma je v ohnisku pozornosti občanů neustále, tak také ve velmi pravidelném rytmu přicházejí do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky s informací vlády o postupu a o krocích, které byly v dosavadním období učiněny, a které se chystají a připravují.

Co se týká, že jsme byli vyzváni, abychom alespoň nějaký konkrétní příklad uvedli, já tady jeden z konkrétních příkladů mám a prosím o určitou trpělivost. Ale ještě než vám ten příklad řeknu, seznámím vás s tím, co bychom navrhovali v případě – pardon, co budeme navrhopvat v případě, že se rozhodnete, kolegyně a kolegové, nám všem umožnit podrobnější diskusi schválením programu.

Tedy připravovaný návrh usnesení, který je velmi jednoduchý.

Poslanecká sněmovna by v případě, že projedná řádně, měla vzít na vědomí informaci vlády o dosavadním postupu orgánů státní moci při realizaci zákona číslo 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Za druhé, Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby

a) zveřejnila seznam povinných osob, které byly osloveny podle zákona, a zajistila, že i tyto ostatní povinné osoby podle § 4 budou postupovat jen s péčí řádného hospodáře;

b) upřesnila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, kolik bylo uzavřeno dohod o vydání majetku;

b) zveřejnila, kolik bylo odmítnutých žádostí včetně údaje, o jaké procento plochy jde;

d) zveřejnila, kolik bylo zahájeno správních řízení;

b) zveřejnila, kolik duplicitních či vícečetných výzev oprávněné osoby uplatnily;

f) zveřejnila, kolik musel Státní pozemkový úřad zaplatit za chybějící geometrické plány;

g) upřesnila, jaký podíl práce na realizaci zákona odvádí Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových;

h) zajistila, že budou povinné osoby respektovat zákon o svobodném přístupu k informacím.

Proč to říkám? Protože navzdory tomu, co bylo v médiích, co bylo v reakcích i některých z vás i jiných představitelů, tady nejde o žádné politikum, které bychom chtěli z toho snad třískat. Tady nejde o žádný populismus. Tady jde o naprosto konkrétní požadavky a naprosto konkrétní věci, které chceme při uplatňování tohoto zákona, se kterým jsme sice nesouhlasili a nesouhlasíme dále, který jsme nepodporovali, ale který respektujeme, tak aby byl v uplatňování tohoto zákona pořádek.

A nyní k tomu konkrétnímu příkladu. Prosim ještě o chvíli trpělivosti. Jde o plnění podle zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Tady jsme slyšeli mnoho obecných připomínek, ať už právnických, ať už filozofických, ať už politických. Teď dopad na konkrétní obec a její občany. Jedná se o obec Hradištko v okrese Praha-západ, která je krásnou a činorodou. Možná spíše byla, protože je teď docela přidušená. Nejdříve mi dovolu, abych citoval z článku starosty obce Hradištko zveřejněného ve zpravodaji této obce. To, co vám nyní přečtu, je docela hrozné. Není prostě možné nechat tu věc jen tak být.

A teď dovolu citovat. "Hradištko zažilo v celé své historii dvě období, kdy byla ohrožena jeho existence. První smutná doba byla v letech 1942 až 1945, kdy občané museli naši obec opustit. Druhé těžké období prožíváme nyní. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu České republiky byla obec nucena předat významnou část svého majetku Královské kanonii premonstrátů na Strahově, což

zásadně ohrožuje její další fungování a rozvoj. Za nacistické okupace kromě vystěhování obyvatelstva bylo na Hradištku v rámci germanizace českého národa vytvořeno vojenské cvičiště zbraní SS a v roce 1943 zde byl dokonce vybudován koncentrační tábor. Bylo to velmi těžké a smutné období, ale obec přežila a po skončení druhé světové války se začala nejdříve pomalu a později rychle rozvíjet. A právě v období největšího rozvoje a rozmachu nás postihla těžká rána, která velmi krutě ohrožuje současnost i budoucnost Hradištká."

Církevní řád Královské kanonie premonstrátů na Strahově již téměř 20 let vede s obcí soudní spory o určení vlastnictví k nemovitostem. Soudní spory byly celkem tři. První je u konce, když byl ve svém průběhu opakovaně doveden k Nejvyššímu soudu a k Ústavnímu soudu a výsledkem bylo, že byl majetek, o který byl veden spor, přepsán na Katastrálním úřadu pro Prahu-západ na Královskou kanonii premonstrátů. Pro obec to byl šok a další šok přišel, když obec zjistila, že vydání onoho zákona o církevních restitucích soudní spory o vydání majetku nijak neřeší ani nezohledňuje. Prostě se v zákoně na ně zapomnělo. A tak tyto žaloby běží klidně dál a dál se podle jejich rozhodnutí vydává majetek, na který církevní společnosti buď nemají podle zákona o církevních restitucích nárok, nebo za který právě podle tohoto zákona obdrží finanční náhradu.

Takže v tomto konkrétním případě jej vlastně dostanou dvakrát. Vždyť až do úplného dořešení souvisejících soudních sporů nemůže být nikomu znám skutečný a konkrétní nárok na vydání majetku, a přesto byla stejným zákonem již stanovena částka vyplácená jako paušální finanční náhrada za majetek vydávaný.

A že jde jen u této obce o skutečně významnou část majetku a o její reálnou likvidaci, svědčí přehled vydávaného majetku:

Na základě vyzvání Královské kanonie premonstrátů musela obec ke dni 30. dubna 2014 předat budovu zámečku se sídlem obecního úřadu a budovu se sídlem pošty a pět obecními byty. Obecní úřad se přestěhoval do objektu Svazu chovatelů a pronajal si objekt u hřiště, kam byla přestěhována knihovna a následně i správce mateřské školy.

Následně musí obec ještě vydat pozemky pod tělocvičnou s přilehlými tenisovými kurty, stavební pozemky pod hasičskou zbrojnicí, která by se měla do šesti let zbourat, stavební pozemky pod mateřskou školou, pozemky zahrad včetně rybníku o rozloze cca 3 ha včetně obezdění, pozemky, kde dříve stála budova ovčína – současně parkoviště a plánované budoucí přirozené centrum obce, budovu špejcharu včetně pozemku a část zahrady základní školy.

Žaloba, a tedy i rozsudek, totiž obsahuje celkem 90 položek, a znovu připomínám, že na vydání pozemků, tedy pod školkou, tělocvičnou a bývalým ovčínem, které byly obcí zastavěny nebo jsou nutné k jejich užívání, případně se

užívají v obecném zájmu, žádná církev neměla podle § 8 odst. 1 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi nárok.

Obec byla ale postižena i jinak. V roce 2010 byl zpracován projekt na ozelenění obce a následně obec získala dotaci ve výši 6,5 mil. Kč. Ta však musela být pro tento účel dva roky blokována, protože se čekalo na rozhodnutí Ústavního soudu a na cizích pozemcích investovat prostě nemohla. Nakonec musela nevyužitou dotaci v roce 2013, a to v měsíci říjnu, vrátit, aniž by obci někdo nahradil prostředky vynaložené na projekt, nemluvě o nákladech na právní zastoupení.

Předmětem druhého sporu se žalobcem, Královskou kanonií premonstrátů, je výše nájmného za užívání zámečku a pošty a dále užívání všech výše zmíněných pozemků za tři roky zpětně, a to ve výši 2,5 mil. Kč. Po odvolání obce a přezkoumání výše nájmného soudními znalci se cena soudem přiznaného nájmného snížila na 1,5 mil. Kč, Královská kanonie premonstrátů však trvá stále na svém, a spor tedy zatím pokračuje. Jakékoli pokusy o uzavření dohody mezi účastníky vždy skončily nezdarem, neboť zástupci kanonie přicházeli pokaždé s jinými námitkami a nabídkami, které popíraly ty předchozí. Zde je zajímavé například to, že Královská kanonie premonstrátů účelově nabízela jménem Mgr. Petrose Alexandridise prostřednictvím médií nájem pozemku pod školkou za tisíc korun ročně a uváděla jiné nepravdy. Přitom Mgr. Petros Alexandridis je ředitelem ústřední kanceláře kanonie, měl by tedy říkat jen pravdu.

Poslední soudní spor se týká vydání pozemků, které obec dostala od Pozemkového fondu ČR pro svůj další rozvoj. Jde o pozemek o rozloze 5,2 ha a spor dosud není ukončen.

V současné době nevlastní obec ve svém centru kromě školy a školního pozemku, budovy mateřské školy, která je stavbou na cizím pozemku, budovy tělocvičny, což je také stavba na cizím pozemku, a budovy zdravotního střediska vůbec nic. Rozvoj obce je v tomto směru úplně zastaven.

Ale ještě se obecně vrátím k finančním náhradám. Tím, že není vůbec zřejmé, za jaký majetek se finanční náhrada vydává, je nutno předpokládat, že bude tímto způsobem nahrazen i majetek, který bude i fyzicky předán, tedy bude ve skutečnosti restituován dvakrát, případně že bude nahrazován majetek, na jehož vydání vůbec nárok nevznikl. Nebo dokonce mohou být vyplaceny značné finanční částky zcela bez jakéhokoli původního hmotného nároku. A to ještě připomínám požadavek Královské kanonie premonstrátů na zaplacení ušlého nájmného – a ten zřejmě nebude ojedinělý. Nesmíme zapomenout ani na to, že církev byla dosud plně financována státem, tedy jí nic podle tohoto neušlo.

Vzhledem k tomu, že předmětem úpravy zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi je podle jeho § 1 zmínění majetkových

křivd, nesmíme připustit, aby podle stejného zákona vznikaly křivdy nové, nyní ale již křivdy nenapravitelné, kolegyňe a kolegové!

Zákon navíc zakotvuje nerovnoprávné postavení mezi církvemi a náboženskými společnostmi na straně jedné a oprávněnými osobami podle ostatních restitučních zákonů na straně druhé. Ve srovnání s ostatními oprávněnými osobami dle restitučních zákonů jsou církve a náboženské společnosti preferovány způsobem, který se poměrně velmi hodně vymyká pojetí rovnosti subjektů práva v demokratické společnosti. Výsostné postavení církví a náboženských společností mezi ostatními oprávněnými osobami nemá oporu v ústavním pořádku České republiky.

Chci na závěr připomenout ještě vyjádření vlády vydané na obranu zákona při řešení ústavních stížností proti zmíněnému zákonu. Vláda v něm cituje náleze Ústavního soudu č.j. Pl. ÚS 9/07 a z něj zejména to, že při vypořádání "zákonodárce musí respektovat principy, které plynou z článku 11 Listiny a článku 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě, podle nichž nesmí být výše stanovené náhrady v poměru k hodnotě kompenzovaného majetku projevem libovůle zákonodárce, nýbrž musí odrážet zásadu přiměřenosti (resp. fair balance)".

I tato zásada požadovaná samotným Ústavním soudem je porušena právě v případě obce Hradištko, jistě je ale porušována i v případě poskytování tak vysoké paušální náhrady za objem nevydáváného majetku. A to se nezmiňuji o určení výše ceny nemovitosti vycházející z aktuálních hodnot. Přitom vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dle článku 89 odst. 2 Ústavy ČR závazná pro všechny orgány i pro všechny osoby.

Je objektivní skutečností, že při tolika rozporuplných rozhodnutí Ústavního soudu, pochybení Parlamentu České republiky, který 20 let neřešil tento problém i pochybení vlády i Parlamentu České republiky při řešení podpisu smlouvy o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi došlo k fatálnímu poškození nejen této obce, ale i několika desítek dalších obcí v naší zemi. Lze konstatovat, že stát opět jasně pochybil a opět na jeho chyby jasně doplácí občané, kteří nejen nic nezavinili, ale ze svých daní tento stát živí. Je to škoda. Myslím si, že to nepřispívá k důvěryhodnosti tohoto státu i této ctihodné Sněmovny, a je třeba, aby i z tohoto důvodu byla neustálá kontrola tak, jak požadujeme v návrhu usnesení, tak, jak jsme o něm hovořili i v zájmu těch občanů, kteří mají pochybnosti a chtějí svoji kontrolu uplatňovat.

Nyní si dovolím, a teď už jenom velmi krátce, požádat o schválení programu i proto, že navrhujeme v něm bod Návrh na změny orgánů Poslanecké sněmovny, a to z jednoho prostého důvodu. Tedy ten základní prostý důvod je, že poslanec má právo být ve výboru, a ten b) pod tímto důvodem je ten... Pan místopředseda Babiš tady říkal, že to má čas do září. Podle našeho soudu řada věcí, které se tady na 12. schůzi

projednávají, měla bohatě čas až do září nebo do října, a přesto se musely projednat teď.

Ale tím, že odložíme tento bod do září, bude mít vládní koalice ve výborech výraznou výhodu. Všichni tři noví poslanci jsou totiž z opozičních stran a je třeba, aby došlo i k vyvážení poměru sil určených volbami v rámci nejen Poslanecké sněmovny, ale i v rámci jednotlivých výborů. Proto trváme na tom, aby tento bod byl projednán už teď, a nikoliv až v září, protože výbory běží i teď. Včera byl výbor, předevčirem. Zítřka určitě nějaký bude nebo příští týden určitě nějaký výbor poběží a tři poslanci z opozice nebudou mít právo se jej zúčastnit, a opozice tudíž bude oslabena. Samozřejmě že s tímto souvisí i ten poslední bod a to jsou změny v zasedacím pořádku.

Teď, v této chvíli, bych se chtěl znovu vyjádřit k tomu, že když projednáme tento bod dnes v rámci řádné schůze, umožníme ostatním poslankyním a poslancům, kteří nemají přednostní právo se také vyjádřit, tak si velmi hodně práce ušetříme i pro budoucnost a zvedneme důvěryhodnost tady toho ctihodného sboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji vám za trpělivost a za pozornost, se kterou jste mě vyslechli. (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana ministra Jurečku. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. S dovolením bych stručně zareagoval na některé věci, které zde byly vyřčeny.

Především sám za sebe jako ministr zemědělství musím říci... (Ministr se odmlčel a rukou ukazuje na pravou část sálu.) Musím říci, že mě mrzí, že nebyl dán prostor, pokud opravdu chceme vést faktickou věcnou diskusi k této problematice. Nebyl dán prostor, aby kdokoliv z vás, páni předsedové klubů, kteří jste požádali o svolání této schůze, nebo kdokoliv z poslanců této Poslanecké sněmovny, tak nikdo z vás se na mne jako na ministra zemědělství neobrátil s nějakou pochybností v tomto případě, a dnes žádáte o svolání schůze. Diskutovat o těchto věcech – já to dokážu, když budu mluvit dále – na tomto plénu je velice komplikované. Pokud vy detailně nebudete znát fakta, neosvětlíme vám celý ten proces, tak prostě není možné diskusi tady opravdu vést ve faktické rovině.

Byl bych velice rád a nabízím to zcela otevřeně, když svoláte, páni předsedové, třeba společně jednání vašich klubů, já osobně přijdu, pozvu nejvyšší vedení Státního pozemkového úřadu a Lesů České republiky a detailně vám popíšeme celý proces tak,

abyste neměli pochybnosti, že jde cokoliv mimo rámec zákona. Rádi vám zodpovíme konkrétní případy, o kterých budete mít pochybnosti. nabízím to i ostatním zbývajícím předsedům poslaneckých klubů v této Sněmovně, protože takhle se má vést konkrétní diskuse. Pokud máme nějaký problém, máme určitou pochybnost, tak prosím vás, napřed to vyřešme na této úrovni a potom to přenášejme na plénum Poslanecké sněmovny.

Byla tady jedna zajímavá myšlenka, která mne opravdu hluboce zaujala. Pokud se tady opíráme o fakt, že tady bylo schváleno něco, co bylo v rozporu s vůlí většiny českých občanů nebo v rozporu, řeknu, s průzkumy veřejného mínění, tak si vnitřně kladu otázku, jestli je to nějaký nový způsob, který chceme aplikovat do české politiky, že cokoliv, co tato Poslanecká sněmovna bude schvalovat, bude podléhat tomu, co v průzkumu veřejného mínění si občané budou přát. Mne by zajímalo, jak by dopadlo takhle hlasování o výši daní fyzických a právnických osob nebo například o tom, kolik týdnů dovolené mají mít občané v České republice, Mohli bychom najít spoustu případů, nebo například o trestu smrti. Já si naopak myslím, že jsou chvíle, a historie to prokázala, že zodpovědný kvalitní politik má mít takovou vizi, že v některých případech nepodlehne aktuálnímu mínění většiny společnosti, a naopak dokáže prosadit ten názor, o kterém si myslí jako politik, že je dlouhodobě prospěšný pro společnost. Protože kdyby to tak bylo, tak by tady nebyla minimálně druhá světová válka.

Pokud jde o ty konkrétní věci, které zde zazněly, tak pokud má kdokoliv z poslanců hnutí Úsvit pocit, že byl někde překročen zákon, že některá metodika je v rozporu se zákonem, tak poprosím okamžitě, pokud máte pocit, že porušujeme zákon, že něco je někdy vydáno neoprávněně, tak si myslím, že pokud to víte, tak za prvé máte okamžitě udělat kroky, které by vedly k podání trestního oznámení, protože to jako z povinnosti řádného občana máte udělat a máte oslovit konkrétní úřady. Nevím o tom, že by se tak stalo.

A pokud tady mluvil pan předseda Kováčik o tom případě v Hradištku, to je samozřejmě velice komplikovaný případ. Ale právě na tom, že jste to dal do souvislosti s průběhem takzvaných církevních restitucí, tak on je tady zásadní problém v tom, že právě v tomto případě žaloba premonstrátů byla uskutečněna ještě před účinností tohoto zákona, a tudíž tento zákon a metodika aktuálně, která je využívána a aplikována při vydávání tohoto majetku, se na tento případ prostě nevztahuje. To jsou právě ty věci, které bych vám rád vysvětlil na, řekněme, interním fóru, na jednání poslaneckých klubů, abyste zjistili a nedávali a nesměšovali tady věci dohromady, které směšovat dost dobře nejde, a nemanipulovali tak veřejným míněním, protože si myslím, že to je potom zavádějící. Takže i já si myslím, že by bylo dobré nejprve jít na debatu na poslanecké kluby, abychom tady na jednání Poslanecké sněmovny potom nemlátili prázdnou slámu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic na pravé straně sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Jen velmi krátce bych reagoval hlavně na vystoupení kolegy Tomia Okamury. Když jsme se nedávno bavili o svolání této schůze, tak jsem ho prosil, aby v té diskusi, která probíhá – a je vidět, že je v podstatě jedno, jestli je schválen program, nebo není, protože ty konkrétní věci kolegové s přednostním právem kladou na stůl a problematika církevních restitucí je určitě velmi důležitá a zajímá veřejnost – tak jsem ho prosil, aby položil na stůl konkrétní věci, konkrétní případy doložené, ať je možno se bavit o těchto konkrétních věcech.

Slyšeli jsme vystoupení pana premiéra, který navrhl konkrétní postup v této záležitosti, a chtěl bych poprosit prostřednictvím pana předsedajícího i pana kolegu Okamuru, když je přítomen v sále, aby pozorně poslouchal vystoupení jednotlivých vystupujících, protože ve vystoupení pana Babiše zaznělo jasně, že chceme o této věci diskutovat, ale na řádné schůzi, přípravě, s konkrétními podklady od vás. Takže to jenom prosím, abychom se vzájemně poslouchali a pokud možno aspoň trochu respektovali.

Na poznámky, prostřednictvím pana předsedajícího, pana kolegy Laudáta nebudu reagovat, protože většinou ani nerozumím tomu, co vlastně říká (lehký smích v sále), ale je to patrně moje chyba, takže se za to opravdu omlouvám.

Ale dovolu mi jednu technickou poznámku na závěr. Hovoříme tady o populistických vystoupeních některých kolegů. My jsme nebyli v minulé Poslanecké sněmovně, která odsouhlasili hlasem jednoho zločince, pane kolego Laudáte prostřednictvím paní předsedající, tento zákon. A já bych chtěl jenom připomenout, že i stávající předseda poslaneckého klubu Úsvit přímé demokracie Radim Fiala, tehdy člen klubu ODS, a konkrétně 14. 7. 2012 ve třetím čtení hlasoval pro tento zákon. Na druhé straně je pravda, abychom byli objektivní, že když se ten zákon vrátil do Senátu, tak kolega Radim Fiala, můj dlouholetý kamarád z Prostějova, již nebyl členem ODS a hlasoval proti 8. listopadu 2012.

Takže tolik jenom, abychom měli přesné informace, když někdo hovoří o populismu a tak dále. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic poslanců za hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já asi vysílám na nějaké podobné frekvenci, protože kolegové mi přinesli hlasování, takže panu Tomio Okamurovi bych řekl, že minimálně – kolik? – asi nějakých pět šest měsíců tam měl zločince, protože to, co říká pan předseda Faltýnek je naprostá pravda.

41. schůze 158. hlasování 14. července 2012 nula nula dva, protože to byly souboje. A vrátím se, pročtu i ty časy. Tak ODS – Radim Fiala – ANO. 47. schůze 156. hlasování 8. listopadu 2012 – nula nula 32, 32 minut po půlnoci, to už se pan Fiala tehdy nacházel mezi nezařazenými poslanci, podobně jako Kristýna Kočí, Karolína Peake, Jiří Paroubek a další, Pavel Bém kupodivu, protože v té době byl částečně exkomunikován z ODS – a tam už tedy hlasoval NE. Několik měsíců tedy byl také tím zločincem, jak sám předsedal.

Pokud se týká toho, že tady byl napaden pan premiér, musím se ho objektivně zastat. Protože tehdy jako poslanec, a myslím že předseda klubu, nebo nebyl předseda klubu, nicméně předseda strany, dělal všechno možné a nemožné pro to, aby zabránil přijetí tohoto zákona. Ze sociální demokracie zase v těch dvou klíčových hlasováních kromě omluvených absencí všichni hlasovali proti restitučnímu zákonu. Takže když mu něco vyčítáte z hlediska parlamentních postupů, Senát zákon vrátil, tak udělal všechno možné a nemožné. V tomto bodu se ho naopak musím zastat. Děkuji. (Potlesk části poslanců..)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, připadalo mi, že předřečníci, kteří zmiňovali, to, co jsem řekl tady před chvílí, buď neposlouchali, nebo možná telefonovali. Míchají se tady jablka s hruškami, my o koze, oni o voze. Jediné, co jsem říkal, je, že většina občanů nemá jistotu ohledně problematiky církevních restitucí a chce, aby byla informace, aby se vyvrátily pochybnosti. Nic jiného jsem tady nežádal. Nic jsem tady nezpochybnil ani jsem nic jiného neřikal. Důvody hnutí Úsvit jsou tyto, takže nevím, proč se tady mluví o nějakých konkrétních podnětech, to tady stejně zaznělo, a velice konkrétně.

Mám tedy ten projev čist znovu? Že hnutí Úsvit je hnutím přímé demokracie a že většina občanů nám říká, že by měli rádi kompletní informaci, která tady není, znovu říkám. Není tady k mému překvapení například jeden ucelený portál, kde by si všichni mohli všechno dohledat. Znovu jsem zopakoval tento svůj důvod. Prosím, nepodsouvejte hnutí Úsvit jiné důvody, které si tady sami vymýšlíte, a snažte se nás dehonestovat ohledně této problematiky, protože my nemáme jiné důvody, než

abychom odpověděli na volání většiny veřejnosti, aby měla dostatečnou informaci, bychom se tady do budoucna už o tom nemuseli vůbec bavit, aby to bylo zcela vyřešeno. Byl bych rád, bychom si to řekli zkraje, a prosím, odpusťme si nějaké osobní invectivy, které jsou úplně vymyšlené. Víím, že to třeba v televizi sestříhnou tak, že to vypadá, že to Okamura třeba říká, ale tak to není. Můj projev je ve stenozáznamu a nic jiného jsem nesdělil. Ale samozřejmě když řeknu třeba to, co nám také píšou občané...

Potom tady ještě byla věc, že tady nepadly konkrétní otázky. Nechci zase znovu číst svůj projev, ale já jsem tady konkrétní otázky dal, jak bychom záležitost mohli vyřešit tak, aby to, co se týče hnutí Úsvit, bylo celé vyřešeno. Pro nás je hlavním tématem, které máme připraveno na podzim, přímá volba a odvolatelnost starostů, zajímá nás zákon o referendu, hmotná trestní odpovědnost politiků atd. To jsou naše nosná témata změny k přímé demokracii.

Trochu mě tu zaskočil pan ministr Jurečka, který tady hovořil o tom, jak by to dopadlo, kdyby politici rozhodovali podle toho, co si přeje většina občanů. Tak to je tedy velice pozoruhodná věta, která by neměla zapadnout. To jsem tedy úplně v šoku. Možná to svědčí o tom, jakým způsobem pan ministr uvažuje. Naopak, my, hnutí Úsvit přímé demokracie, bychom naopak rádi refleктоvali většinovou vůli občanů.

Vy jste jmenoval daně. Tak já vám můžu dát příklad, kde se většinově rozhoduje o zvyšování daní a musí to projít referendem. Je to Švýcarsko. Jestli si máme vybrat Švýcarsko, nebo, promiňte, způsob řízení České republiky, který tady byl předveden i vládami za účasti KDU-ČSL, vyberu si určitě raději Švýcarsko, kde musí občané v referendu odsouhlasit jakékoli zvýšení daní, například. Také o něm hlasovali, když se teď zvyšovalo DPH na 8 %, to asi víte. Tady je to jinak. Tady neodpovědně vlády zvýší daně, nikoho se neptají, po 20 letech rozkradená země – a je to vyřízeno!

Další. Vy jste tady říkal, že by mohli hlasovat o několika týdnech dovolené. Ano, já vám dám zemi, kde se v referendu rozhodlo o týdnu dovolené navíc. Ano, bylo to Švýcarsko, tuším loni. Jak občané rozhodli? Myslíte si, že si schválili týden dovolené navíc? Neschválili, pane ministře. To byste možná mohl vědět. Neschválili si to právě proto, že si po diskusi uvědomili, že to není ekonomicky přínosné. Z občanů tedy hlupáky nedělejme, máme tady příklady ze světa, resp. z relativně blízkých zemí, kam bych rád naši republiku posunul, třeba právě ke Švýcarsku, k Lichtenštejnsku a k dalším zemím. Vůbec neplatí, že občané skočí na nějaká populistická témata a že si odhlasují něco neadekvátního. Hlasovat o zvyšování daní by nám taky neškodilo. Nehovořím jen o současné vládě, ale o jakékoli vládě, bychom přiměli politiky k rozpočtové odpovědnosti.

Trest smrti, který jste zmiňoval, to je snad humor. Protože to, tuším, dokonce odporuje i české Ústavě a základní listině práv a svobod. Takže nevím, o čem jste vůbec hovořil. Dáváte tady příklady, jako když vytahujeme králiky z klobouku, ale

když vezmu postupně všechny ty příklady, tak se tady bavíme úplně o něčem jiném. Naopak v těch vysoce demokratických zemích, které jsou životní úrovní v mnohém před námi, tyto mechanismy fungují. Nevím, jestli nás chcete táhnout směrem na východ, nebo směrem na západ.

A teď k těm argumentům. Občané mi psali a také jsem si to prověřoval, co se týká například Státního pozemkového úřadu, proč vlastně došlo v posledním čtvrtletí 2013 ke snížení počtu zaměstnanců. Ano, v rámci snižování výdajů, vím, že ten argument tady je, ale bylo to v době, kdy zákon o církevních restitucích už platil a naopak se vědělo, že bude na Státním pozemkovém úřadu značný nárůst práce. Na začátku období, kdy se měla problematika řešit, došlo naopak ke snížení počtu zaměstnanců. Světe, div se, v květnu 2014, což je před dvěma měsíci, bylo rozhodnuto, to znamená po několika měsících, o nábore nových 130 pracovníků naopak pro posílení agendy na Státním pozemkovém úřadu. To je velice zajímavý postup. V době, kdy už zákon platí a víme, že bude tlak a že se může dostat Česká republika do časové tísně, dojde vlastně ke snížení, po několika měsících ke zvýšení, ale pozor! – v květnu 2014 se rozhodne o nábore 130 pracovníků, které je třeba znovu proškolit. Všichni ale víme, že termín, kdy mělo být rozhodnuto o podaných výzvách, byl 2. července. Ano, teď, tento měsíc. Tedy nejdříve se tady sníží pracovníci, pak se naberou a za měsíc se má rozhodnout. Anebo za dva. Považuji to za vysoce nesystémový krok a vysoce nepromyšlený. A výsledkem je co? Časová tíseň. Časová tíseň plodí co? Samozřejmě když se dostanete do časové tísně ohledně desítky miliard, může to plodit určité nepřesnosti, ale plodí to hlavně průtahy. A průtahy tady jsou. Protože jak všichni víme, k 17. 7., což je před několika dny, bylo rozhodnuto pouze o 8 % z celkového počtu podaných výzev – opakuji: pouze o 8% z celkového počtu podaných výzev – a to se týkalo pouhých 4,5 % z celkového počtu dotčených nemovitostí. Teď jsme v obrovské časové tísně, kdy se nestíhá, a do toho nám přijdou nějaké konkrétní indície. Proto by hnutí Úsvit – znovu říkám, zcela věcně, nedělejme z toho politikum, hovořím za hnutí Úsvit – rádo tento stav, protože se jedná o desítky miliard, takže si myslíme, že to bylo na mimořádnou schůzi a celkově až o 150 miliard, ale to už se opakuji, že to je řešení.

Abych dal konkrétní příklad, že hnutí Úsvit o té problematice už vědělo – protože aby tady nepadl od nějakého řečníka za mnou argument "co jste pro to udělali!". My jsme konali, váženi. Náš poslanec Karel Fiedler společně s ostatními poslanci předložil novelu zákona číslo 428/2012 a navrhli jsme posunout – a abych byl spravedlivý, spolu s těmi poslanci ČSSD, kteří chtějí dodržovat svůj program, ale my máme zase své důvody – náš poslanec Karel Fiedler spolupředložil novelu zákona, která se tady tuhle projednávala, kdy jsme navrhli posunout termín, do kterého by mělo být rozhodnuto o těchto žádostech, o šest měsíců. Tím pádem by vznikl komfortní stav, dostali bychom se z časové tísně a mohli bychom – tím myslím český stát nebo příslušné úřady – rozhodnout o těch žádostech a mohli bychom si to tady vydiskutovat. Byl by čas udělat třeba nějaký portál nebo nějakou větší pravidelnou

informaci pro veřejnost, aby se rozptýlily různé pochyby. Ovšem, jak tato novela dopadla? Jak víme, tak zrychlené projednávání této novely, které jsme navrhli právě kvůli té obrovské časové tísní a tomu velkému objemu majetku, bylo poslaneckými kluby ODS a TOP 09 vetováno. Tím pádem bude tato novela projednávána ve standardním režimu a dostali jsme se vlastně už za ten termín.

Já jsem jenom chtěl říci a znovu zdůrazňuji, aby už to tady nebylo Úsvitu podsouváno. My máme důvody ty, které jsem řekl v úvodním projevu. Žádné jiné důvody nemáme. To znamená, abychom ubezpečili veřejnost, že dohlédneme na to – a hnutí Úsvit má tu ambici dohlížet na to, zdali se v České republice dodržují zákony. Vidíme, že tady už se nestihají termíny, už je po termínu. Takže to je náš důvod, abychom apelovali silně na Sněmovnu, protože potom, co ani pozměňovací návrh nám nebyl schválen, aby se tím skutečně vážně zabývala, abychom nejenom dodržovali termíny, aby se dodržoval zákon, aby všechno proběhlo tak, aby tomu veřejnost věřila, aby i církve věděly, že to nebude zpochybňováno zpětně – to je důležité si zdůraznit –, takže je to pro obě strany dobré. Tímto způsobem abychom celou záležitost už definitivně vyřešili.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Miholu a prosím, aby se připravil pan poslanec Kováčik.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vaším prostřednictvím jsem chtěl reagovat nejdříve na pana předsedu Kováčika, ale teď si dovoluji reagovat nejprve na pana předsedu Okamura, aspoň krátce.

Já si myslím, že buďto nepochopil, jak to pan ministr Jurečka myslel, anebo spíš dělá, že tomu nerozuměl. Každopádně si myslím, že všichni dobře víme, že velmi záleží u průzkumu veřejného mínění na tom, jak je položena otázka. Podle toho také může být výsledek. A určitě jsem si jist za pana ministra Jurečku, že s občany je ve velmi úzkém kontaktu, diskutuje, žádné diskuse se nebrání, ostatně ani teď s vámi, jak už dokázal. Čili určitě ho podezírat z toho, že by nedbal na to, co si myslí občané, je dost nehorázné.

Jinak jsem také přesvědčen a přidávám se k tomu, že jsou věci, o kterých skutečně nelze hlasovat jenom podle nějakého názoru ulice, často momentálního, nebo podle špatně položené otázky, zejména v tak vážných záležitostech, jako je otázka práva, pravdy, života a podobně.

Jinak mi docela lichoť to srovnání se Švýcarskem. Já bych chtěl opravdu uvěřit tomu, že vyspělost demokracie v naší zemi čtvrt století po revoluci je taková, že se můžeme plně srovnávat se Švýcarskem, ale tak úplně tomu přece jenom nevěřím.

Kladl jsem si právě při těch referendech – vím, jak ve Švýcarsku probíhala a probíhají poměrně často – říkat jsem si vždycky, jak by to asi dopadlo u nás, a trošku jsem měl obavy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane kolego, já se omlouvám, ale poprosím ostatní kolegy, aby se ztišili. Děkuji.

Poslanec Jiří Mihola: A pana předsedu Kováčika bych chtěl poprosit, když právě řešíme tak citlivé – vaším prostřednictvím ještě jednou, paní předsedající – záležitosti, jako je otázka církevních restitucí, tak tady skutečně je potřeba se velmi přesně vyjadřovat. Pokud jsem dobře slyšel, a snažil jsem se opravdu dobře poslouchat, tak říkat za ostatní tady – nevím, kdo vás přesně pověřil za ostatní –, jako že jsou sociální demokraté a další a další proti restitucím, takhle obecně to říci, tomu já nechci ani chvíli věřit. Prostě že by tady některá ze zúčastněných stran v Poslanecké sněmovně byla proti napravení křivd minulosti. To slovo restituce zjednodušíme jako složitost problému do jednoho slova, ale když už, tak bychom měli být přesní. A já jsem doufal, že dneska i Komunistická strana Čech a Moravy je trošku dál a že se distancuje od toho, co se stalo, a i ona má názor, že je potřeba křivdy minulosti napravit. Tak zřejmě tomu tak úplně není.

A víte, stejně jako u mnoha jiných věcí se domnívám, že čtvrt století po sametové revoluci to mohlo být všechno dávno vyřešeno a mohlo to být řešeno lepšími modely. To je zase směrem ke kritikům toho modelu, který byl zde přijat za minulé vlády a u kterého KDU-ČSL nebyla, jak tady mylně poznamenal jeden z kolegů Úsvitu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kováčika. Prosím, aby se připravil pan ministr Jurečka a pan poslanec Schwarzenberg. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Na margo připomínek pana kolegy, předsedy poslaneckého klubu KDU-ČSL, mi dovoluňte drobný bonmot, samozřejmě vaším prostřednictvím. Fakt je, že lidovci a komunisti dlouhodobě spolupracovali na mnoha věcech. Ostatně jsou ještě obce, a není jich úplně málo, kde spolu vládneme, v uvozovkách, a kde musíme dnes a denně řešit problémy občanů a kde společně nasloucháme těm problémům, kde společně nasloucháme té ulici, jak tady bylo neuctivě řečeno, nebo poněkud neuctivě řečeno. Fakt také je, a teď ten bonmot, že kdysi dávno v Národní frontě se nám to spolu řešilo líp, ale i teď jsou věci, na kterých jsme schopni se shodnout.

Pokud se dobře posloucháme, tak není potom možné, abychom se dezinterpretovali vzájemně. Já si tedy dovolím ještě jednou říci tu větu, ve které podle názoru pana kolegy mluvím za ostatní. Proti církevním restitucím se vyslovily parlamentní politické strany ČSSD, ANO, Úsvit, KSČM, které čítají více než ústavní většinu atd. atd. Vyslovily.

Takže teď si dovolím, chcete-li, celý ten seznam, kdy a kdo se vyslovil proti církevním restitucím z jednotlivých politických stran – možná bychom tady museli být ještě dva týdny a já bych tak dlouho mluvit určitě nedokázal, takže vás toho ušetřím, ale chcete-li konkrétní situace, kdy a kteří představitelé jednotlivých stran tak učinili, tak bezesporu ve veřejně dostupných zdrojích, například ve stenozáznamech Poslanecké sněmovny nebo v médiích, se dají tyto příklady najít. Chcete-li, nechám vám je konkrétně v celém seznamu vyhledat. To je jedna věc.

Druhá věc. Chci říci, že o ten příklad s Hradištěm, jehož mou interpretaci jste poněkud zjednodušil, já jsem tam také přesně říkal, kde je to prostě duplicitní vydávání, kde ten zákon na podobné případy nemyslel, a že proto je špatný, já jsem neříkal, že ještě před účinností tohoto zákona se už začalo něco dít, i když je to možné, protože se přece dlouhodobě vědělo, že takový zákon se připravuje a že se podle něj bude nějakým podobným způsobem postupovat. Ale řekli jste si o ten konkrétní příklad, tak já jsem to Hradiště vzal jako konkrétní příklad, kde by ten zákon prostě měl být jinak, kde ten zákon dopadá tvrdě, dopadá neodůvodněně a nespravedlivě tvrdě.

Pan kolega Jurečka, ministr zemědělství – zase vaším prostřednictvím, pani předsedající. To je jednoduché. Pokud budou odpovědi na písemné interpelace, případně odpovědi na ústní interpelace tak vágní, tak nicneříkající, tak zametající věci pod koberec, tak neúplné, prostě tak nepřijatelné, no tak holt budeme muset hledat jiné nástroje, jakým způsobem se domoci veřejného projednání té či oné věci.

Já jsem tady opět řekl, že to není z čisté vody, nebo z jedné vody načisto, že to je poté, co jsme neuspěli s jednou z písemných interpelací v tomto zásadním zákoně nebo v tomto zásadním problému. Také jsem tady na začátku řekl, že jsou zákony, které plynou, aniž by si toho kdokoli všiml, že zdaleka ne všechny zákony vyžadují tuto pozornost.

Když to vezmeme z oboru mého i pana ministra, tedy ministra reálného i stínového, tak před několika lety tady byl přijat, několikrát úspěšně novelizován a úspěšně běží s významným přínosem pro tu občanskou komunitu, které se týká, zákon o vinařství a vinohradnictví. Neslyšel jsem, že by si někdo stěžoval nebo že by tady byly nějaké významné připomínky k tomu, že někoho výrazně poškozují nebo někomu výrazně nadlepšuje, že prostě nebere občany jako sobě rovné. Říkám o komunitě, které se týká. Ale to je poměrně široká komunita. A výsledek pro občany je, že se nemusí obávat si koupit moravské a české víno a spotřebovat je.

Pokud to tak bude, no tak se tady nebudeme vzájemně vzrušovat nabízením témat, která jsou podle našeho soudu velmi aktuální v občanské veřejnosti. A tady zase k panu ministru Jurečkovi drobná otázka: Proč odpovědi na ty otázky nebo ty problémy mají slyšet či vidět, možná jsem to špatně pochopil, ale tak jsem to pochopil, že tedy předsedům klubů sdělí cokoliv, co budeme potřebovat vědět. My ale chceme, aby v tomto citlivém tématu, a to téma je skutečně citlivé pro občanskou veřejnost, byla také občanská veřejnost co nejlépe informována. Prostě právo na svobodný přístup k informacím je zde nanejvýš na místě. Anebo se ptám, teď zatím jenom řečnický: Je snad co skrývat? Že to nechceme občanům dát.

A závěrem ještě k té ulici. Mě to trošku možná naštvalo, si dovolím říci, že považuji za státnické, nikoliv za populistické naslouchat oprávněným a spravedlivým požadavkům a názorům občanů, tužbám a přáním občanů a také jim vycházet vstříc. Ostatně kvůli tomu jsme tady a nemusíme být hned osočováni, že jdeme populisticky, jak ulice píská. To není pravda. Politik je politik. Může jím být každý, nebo skoro každý. Státníků je málo. A státník se mimo jiné pozná i podle toho, jak dokáže občanům naslouchat a jak dokáže, a teď podtrhuji, oprávněným a spravedlivým požadavkům a tužbám vycházet vstříc v zájmu celé společnosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk členů KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana ministra Jurečku. A prosím, aby se připravil pan poslanec Schwarzenberg. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, paní předsedající. Aby bylo zcela jednoznačně pochopeno a aby pan předseda poslaneckého klubu Úsvit, vaším prostřednictvím, paní předsedající, přesně rozuměl tomu, co jsem říkal, protože to zjevně nepochopil, nedával pozor – a teď také nedává pozor. (Předseda hnutí Úsvit pan Okamura cosi řeší s kolegou ve své lavici a nevěnuje pozornost projevu pana ministra. Chvilka ticha a čekání, než upře svou pozornost k řečníkovi u mikrofonu.) Děkuji.

Já jsem hovořil o tom, že jsou některé případy, kdy by politik měl dokázat udělat jiné rozhodnutí, než si aktuálně v tu chvíli myslí například většina prostřednictvím průzkumů veřejného mínění. Takto jsem to přesně řekl, podívejte se na stenozáznam a nepřekrucujte ta slova populisticky do jiné roviny. Velice bych poprosil, abychom debatu udrželi na určité úrovni.

Já jsem nabídl možnost debaty na jednání poslaneckých klubů ne proto, že je cokoliv tajit, tady není vůbec cokoli tajit, ale proto, abyste dostali informace, podklady, argumenty předtím, než o tom začneme debatovat na plénu této Poslanecké

sněmovny, protože ta debata se potom vede velice těžko. Ukázal jsem to na konkrétním příkladu Hradištku, kdy vy jste to tady spojil ve vztahu k procesu církevních restitucích podle zákona 428, a to je zrovna ten případ, kdy tomu tak není. Proto jsem o toto usiloval. Nemám problém cokoliv transparentně zveřejňovat, o čemkoli hovořit a ty informace poskytovat. Takže abychom si opravdu přesně a jednoznačně rozuměli.

A pak chci odmítnout to, že snad úředníci na SPÚ nebo na Lesích ČR byli pod jakýmkoli tlakem. Naopak apeluji na ně a říkám jim, pokud je jakákoli pochybnost, že cokoli není jasné, právně jednoznačné, tak se majetek nemůže vydat a skončí to rozhodnutím soudu. Ten je oprávněn, aby v této věci rozhodoval. Takový je nastaven postup. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Schwarzenberga. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, když člověk tuto diskusi poslouchá, má dojem, že se mnoho z minulosti nepoučili. Staré české přísloví říká: Přechovávác je horší zloděj. A teď tady vedeme s velkou vervou boj o to, jestli máme to či ono, co se před sedmdesáti lety ukradlo, taky vrátit. Zpochybňuje se tudíž restituční zákon, neboli co jsme si ukradli, to bychom si rádi ponechali a zneužívali ve prospěch našich stran, našeho soukromého podnikání atd.

Jako každé lidské konání má své chyby, je možné, že tam či onde byla louka nebo onen pozemek vydán, který vlastně do toho zákona nemůže být zahrnut. Ano, to si mohu představovat, poněvadž žádný úřad nekoná bezchybně. Nicméně my bychom tady mohli na druhé straně svolat zvláštní zasedání Sněmovny kvůli protahování procesu restituce, kvůli zašantročení pozemků, které se prodaly a vesele využívaly, ačkoli byly církevní. Kdybychom celé nekonečně dlouhé procesy, kde dotyčné úřady ze strachu, že by byly politiky postiženy, tento proces dlouhý, kdybychom kvůli tomu tady poprosili o zvláštní zasedání, tak bych si představil řev, který tímto vznikne. Je to velice smutné.

Tady zazněl několikrát krásný argument o vůli lidu. Dámy a pánové, já jsem ve 20. století vyrostl. A všichni diktátoři, počínaje Benitem Mussolinim přes Adolfa Hitlera až k našemu krajanu se odvolávali při největším bezpráví na vůli lidu. Kdybychom zavedli pojem "vůle lidu" zase do našeho práva, věru, měli bychom zase na denním pořadu popravu. Většina i dodnes je pro zavedení trestu smrti. K velikému potěšení všech voličů bychom zajisté zase mohli zavést již nikoliv tedy koncentráky pro Židy, poněvadž už tady nejsou, ale zavedli bychom asi koncentráky pro občany tmavší pleti.

Dámy a pánové, právo je něco velice citlivého a velice svatého. Dokud ho pod údajnou vůlí lidu, které si každá politická strana vykládá po svém, právo narušíme, tak to je opravdu na přímé cestě do pekla. Varuji před tímto pojmem. Pamatuji, i ti nejstarší mezi námi si budou jistě pamatovat, jak se podpisovala vůle lidu k popravě Milady Horákové a jiných. Prosím, pamatujte. Neargumentujte vůlí lidu.

A je to pozoruhodné, že dneska při té diskusi se spojily dvě strany. Že je proti restitucím strana komunistická, celkem rozumím. Ona tu velkokrádež 20. století usnesla, zavedla a prosadila před sedmdesáti lety. Ale zajímavé je, že se k ní připojila strana, která svou nenávistí proti cizincům, svým ultranacionalismem atd. dle tradičních pojmů, ale dneska už nic neodpovídá pravdě, by spíše odpovídala fašistoidním pravicovým představám. Ale teď v boji proti církvím, v boji proti restitucím se zase tyto strany spojily tak jako v obdivu k státníkovi, který v posledních měsících dovedl obsadit kus sousední země.

Dámy a pánové, naše politická kultura je opravdu pozoruhodná.

Děkuju mnohokrát. (Potlesk členů TOP 09, ODS a hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kováčika a prosím, aby se připravil pan ministr Herman. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Přechovávač je horší než zloděj. Co bylo ukradeno, musí být vráceno. Nechtěl jsem, musel jsem.

Kterého přechovávače, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, máte na mysli? Kterého zloděje máte na mysli? Ony ty zásadní majetkové pohyby v historii tohoto prostoru probíhaly docela často. A tak se ptám, jestli jde o toho zloděje z roku 1919, respektive 1920, Masaryk se jmenoval. Jestli myslíte tento majetkový pohyb také, nebo jestli také myslíte Josefa II.? A koneckonců ti, co nabyli majetku po Bílé hoře, by dnešním pohledem také mohli být viděni jako přechovávači a také by jim mohlo být v zájmu historického vyrovnání s osudem poukázáno na to, těm rodům, která zanikly na Staroměstském náměstí popravou, by také mohlo být jejich potomkům, případně jejich příbuzným, leccos restituováno. Takže ono je všechno relativní.

A k tomu úplnému závěru, k tomu varování. Víte, já jsem tady hovořil o oprávněných a spravedlivých požadavcích, přáních, tužbách občanů, nikoliv o řevu ulice nebo hlasu ulice, který je určitým způsobem zpracován, který je určitým způsobem mediálně vytvořen a který je posléze vydáván za skutečný hlas lidu nebo vox populi. Já mluvím o tom spravedlivém požadavku na rovnoprávnost, o tom spravedlivém požadavku na důstojný život v rámci 21. století, o tom spravedlivém

požadavku, aby správa věcí veřejných v této republice byla prováděna korektně, správně, bez lumpáren, zlodějen, a tak dál a tak dál. To jsou ty požadavky, které by měl každý dobrý státník, je-li jím, také respektovat. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana ministra Herrmana. A prosím, aby se připravil pan poslanec Okamura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, zaznělo tady mnoho věcí, které nebudu opakovat. Ale přesto, chtěl bych se pokusit vrátit k merituu této schůze, kterou svolali zástupci dvou poslanceckých klubů bok po boku, KSČM a Úsvitu. Ten název nebo bod, ať už program schválíme, nebo ne, zní: Informace vlády o postupu ústředních orgánů státní správy při realizaci zákona číslo 428/2012 o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Myslím, že je to téma opravdu důležité a je třeba, abychom dokázali rozptýlit jakékoli obavy, protože faktické problémy v této věci prostě nejsou. Dovolte mi, abych k tomu pár informací podal.

Podle údajů o vydaném majetku, které podle prováděcí vyhlášky k zákonu o majetkovém vyrovnání zasílají jednou ročně povinné osoby Ministerstvu kultury – tento seznam tedy existuje – bylo oprávněným osobám v roce 2013 celkem vydáno 121 nemovitých věcí a nebyla vydána žádná movitá věc. Pro zájemce jsou tyto a podrobnější údaje k vydaným věcem zveřejněny na webu Ministerstva kultury. Takže to jenom poznámka k té výzvě, za kterou samozřejmě děkuji – věci jsou přístupné.

V resortu kultury bylo podáno celkem 300 výzev k vydání majetku. Dvanáct z těchto výzev se týkalo zemědělských nemovitostí, zbytek pak jiných než zemědělských nemovitostí a movitých věcí. Z celkového počtu 300 výzev byly dosud kladně vyřízeny dvě výzvy. Konkrétně se jedná o vydání čtyř nezemědělských pozemků. Zde je nutno si uvědomit specifika resortu kultury, protože na rozdíl od jiných státních organizací většina výzev směřovala k vydání movitých věcí, a to především zařízení kostelů a klášterů. Vzhledem k tomu, jakým způsobem se v minulosti nakládalo s majetkem církví a náboženských společností, se většinou musí jednotlivé položky dost komplikovaně dohledávat.

Dovolte mi pár základních čísel. Podle § 9, zemědělské nemovitosti, podané výzvy – počet 12. Odmítnuto pět, projednává se sedm. Jiné věci než zemědělské nemovitosti, § 10 zákona, tedy obrazy, knihy, oltáře: podané výzvy 288, projednává se jich 209, uzavřené dohody číslo dvě, jak jsem řekl, odmítnuto 35, projednává se 78.

Pokud se týká prověřování překážek bránících vydání věci podle § 8 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, neexistuje k tomuto ustanovení žádný prováděcí předpis, tak jak jsem to řekl ve sdělovacích prostředcích. Případnou existenci překážek bránících vydání požadovaných věcí Národní památkový ústav u každé jemu doručené výzvy prověřuje, a to ať už jde o překážku spočívající například v takzvaných prezidentských dekrettech – oslovujeme příslušné archivy, spolupracujeme se Státním pozemkovým úřadem –, nebo o překážku spočívající v nové zastavěnosti pozemku.

Věřím, že alespoň to, co jsem vám ve stručnosti řekl, ukazuje, jak odpovědně a důkladně přistupujeme k prověřování jednotlivých žádostí. Ministerstvo kultury a jemu podřízené organizace ctí zákony této země a věc vydávají pouze tehdy, je-li splnění všech zákonných podmínek dostatečně ověřeno. Samozřejmě tak jako řekl můj kolega, pan ministr Jurečka, jsem připravený i já odpovědět na jakékoliv otázky na standardní půdě. Zatím se na mě také nikdo neobrátil. To znamená, využívám této příležitosti, abych i vlastně vašim prostřednictvím informoval veřejnost o tom, jak v resortu kultury probíhá naplňování zákona 428, a znovu mohu garantovat, že probíhá v naprostém pořádku a nejsou žádné problémy, které by nějakým způsobem naplňování tohoto zákona bránily.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Okamuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, tak já už jsem vystupovat nechtěl vůbec. Ale jsem skutečně zklamaný jak z věcné debaty, a my hnutí Úsvit jsme chtěli věcný, konkrétní výsledek této debaty, už bych to tady opakoval potřeby. Odpovědi na své otázky se ani od jednoho z pánů ministrů nedočkám, to už jsem si všiml. Aby se tedy komplexně, přehledně na jednom místě podala informace, abychom nemuseli už nikdy dělat mimořádnou schůzi na toto téma, aby tento bod nemusel být otvírán, stačí dát jednotnou informaci na jedno místo, a máme to vyřešené. Takže odpovědi se nedočkám, zřejmě není cílem dát informaci, aby 24 hodin denně se kdokoliv mohl kompletně informovat. Takže to je jedna věc.

Ale hlavně jsem zklamaný z těch nevěcných argumentů. To tedy, já jsem myslel, že se budeme držet tématu, ale promiňte, sice se to netýká tématu, ale nezačal jsem já, začal pan předseda Schwarzenberg. My jsme nikdy neřekli, aby se nevrátilo to, co bylo ukradené. My trváme na to, aby se vrátilo to, co bylo prokazatelně ukradené. Takže doufám, že tento argument na naši adresu už tady nezazní. Protože to je populismus. Naopak hnutí Úsvit žádá, a vždy u jakéhokoliv zákona, a řekl jsem to už

v úvodním projevu, striktní dodržování zákona, aby neměli občané pochybnosti. Nic víc, nic méně.

Jsmo přesvědčeni, že dohlížet na striktní dodržování zákonů, aby nebyly vzbuzovány pochybnosti, je dobře. A jsem překvapen, že to někomu vadí, nebo že to někdo nepovažuje v tomto konkrétním případě za správné, že o tak zásadním objemu se tady o tom bavíme.

Hnutí Úsvit nikdy neřeklo, že jsme proti cizincům jako takovým. Nikdy. My jsme říkali, že jsme proti nepřizpůsobivým cizincům, např. náboženským fanatikům. Ano, za tím si stojím, vidíme to v západní Evropě. Nebo jsme proti tomu, aby tady byl příliv cizinců, kteří berou práci českým občanům na místech, o která mají čeští občané zájem. Je to současný problém České republiky. Takže my to říkáme selektivně, přičemž na prvním místě je bezpečnost a pracovní místa českých občanů. A opět je to zcela v souladu s trendem v nejvyspělejších západních zemích v západní Evropě, kde byly tyto trendy potvrzeny dokonce i občanským referendem.

Na závěr bych chtěl říci, že Tomio Okamura nikdy neřekl nic rasistického. Já sám jsem míšenec dvou ras, moje bývalá manželka je Japonka, můj syn je tím pádem také míšenec dvou ras a nikdy v životě neřeknu a neřekl jsem nic rasistického. Takže už jenom říkám předem, kdyby náhodou tady padl další nevěcný, lživý a populistický argument, jak odvrátit pozornost od tématu této schůze, tak abychom si to řekli hned zkraje. Protože bych byl sám proti sobě u tohoto argumentu.

Takže prosím, nepodsouvejte nám tady smyšlené, populistické, nevěcné argumenty s cílem odvrátit pozornost od projednávaného tématu této schůze. Prosím, vraťme se k tématu a toto je, proč jsme tady vlastně všichni a proč hnutí Úsvit toto podepsalo. My jiné důvody nemáme než ty, které jsem řekl. Takže nepodsouvejte nám jiné důvody. Možná komunisté mají jiné důvody, my máme ale tyto důvody. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Posledním přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Filip, místopředseda Sněmovny. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, kdybychom schválili program schůze, kdybychom měli ten příslib, tak to mohlo vypadat tak, že dá zprávu pan ministr kultury, jak ji dal, já bych se jenom zeptal, jestli platí to, co 4. 12. loňského roku oznámil jeho předchůdce Jiří Balvín, jestli byly vydány ty deskové obrazy Mistra Vyšebrodského kláštera a Rubensovy obrazy, protože to tady nezmínil, on by mi jistě odpověděl, já bych mu poděkoval a mohli jsme mluvit méně ideologicky a více věcně. Jediné, co tedy musím

řít, že chci, aby zazněla fakta. A chtěl bych vzít za slovo jak předsedu vlády, tak pana místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše, že se toho v září dočkáme.

Nechceme přece nic nelegitimního, protože Poslanecká sněmovna není jakási továrna na zákony, ale má samozřejmě kromě své zákonodárné činnosti také kontrolu exekutivy, takže jsme si mohli tu část debaty úplně odpustit. My chceme znát fakta, chtějí je znát také naši voliči. Já nemluvím za všechny občany České republiky, mluvím za ty, kterým neumím odpovědět, ale rád bych jim odpověděl tak, jak oni si tu odpověď zaslouží.

Pokud jde o některé námitky, které tady padly, a odpusťte mi, já to tedy znovu zopakují: Byla interpelace paní poslankyně Nohavové, odpověď je písemně, protože ta interpelace byla ústní, s odpovědí nesouhlasíme, protože ta odpověď nedávala záruku, že se dozvíme ta fakta. Proto jsme sáhli k tomu, že dalším krokem je schůze Poslanecké sněmovny.

Dalším krokem není trestní oznámení. Co to po nás chcete? Vy po nás chcete, abychom na základě nějaké domněnky šli na policii a podávali na nějakého úředníka trestní oznámení? To je přece absurdní! Já přece nechci nikoho zavřít. Já chci, abych měl stejné právo na informace, které náleží občanům České republiky, a kdyby nenáleželo nám – protože ti lidé nebudou chodit a psát. Oni šli k volbám, zvolili si své poslance a normálně v pondělí přijdou za mnou do kanceláře a ptají se mě na věci, na které já neumím odpovědět. Tak na to udělám nejdřív interpelaci, potom se pokusím to nějakým způsobem zjistit nebo to najít v dokumentech a zprostředkovat tu informaci občanům. A vy mi chcete říct, že na základě určité informace mám jít hned za policií a dělat z toho trestný čin? To nemůžete myslet vážně, vy, kteří jste to říkali, včetně pana ministra zemědělství. To opravdu po nás nechtějte.

A pokud chceme napravovat křivdy, tak přece úmyslem zákonodárce nebylo napravováním křivd spáchat křivdy nové. Já jsem tady jasně upozorňoval na to, a Pavel Kováčik to tady připomněl panu kolegovi Schwarzenbergovi, když říkal, že se musíme bavit o tom, kdy ten majetek přestal být majetkem té konkrétní církve, kongregace, nějakého kláštera. Ano, Josef II. zbavil církve majetku a byl tím císařem, který postavil mimo jiné nejvíc kostelů, protože říkal že to nesmí nikdo mít do kostela dál než jednu hodinu pěší chůze. Co je na tom divného? Ale nechtěl, aby ten majetek zatemnil práci těm kněžím. Tak ji zatemňoval ve čtrnáctém a patnáctém století, že z toho tady byly husitské války, Bílá hora atd.

Co je na tom divného, že v tom pokračoval Tomáš Garrigue Masaryk v roce 1919 a tehdejší vláda a Parlament Československé republiky, když přijal zákon o první pozemkové reformě a nic, co bylo nad sto padesát hektarů plus sto hektarů půdy, už potom nepatřilo těm, kteří podléhali první pozemkové reformě a její revizi v roce

1947. A v tomto ohledu je jasné, že doklady o tom majetku – měli bychom aspoň tu historickou paměť tady udělat. To je další věc.

A potom, prosím, argumentujme věcně. Jestliže argumentujeme rozhodnutím Ústavního soudu, že to bylo ústavní, nezapomeňte, že Ústavní soud, přestože neprohlásil neústavnost toho zákona, škrtl slovo "spravedlivý". Čili nejde o spravedlivé vyrovnání ani podle Ústavního soudu České republiky. A o tom tady nikdo nechce mluvit!

Já věřím tomu, že o tom budeme hovořit v září, a to je moje prosba, moje žádost.

Přesto, kdybyste náhodou schválili program schůze, tak samozřejmě budu mít konkrétní dotazy, které jsem tady chtěl mít. Pan premiér nás požádal, abychom je přenesli na tu vládní komisi. Já bych ale chtěl připomenout panu premiérovi, že stále jsme parlamentní republikou, nikoliv republikou, která má v čele exekutivu a která je nad parlamentem. To tady ještě není. Žádný takový ústavní zákon jsem nečetl a budu trvat na tom, abychom parlamentní republikou zůstali.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Posledním přihlášeným je pan ministr Herman.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem se pokoušel před chvílí, milé kolegyně a vážení kolegové, tady zdůraznit, že existují přesné tabulky, které jsou k dispozici, na které je možné se samozřejmě podívat jednak na webových stránkách, jednak na dožádání komukoliv jsem schopen je přinést sem do Poslanecké sněmovny, co se týká těch jednotlivých položek.

Myslím, že tady před chvílí zazněla důležitá zmínka, že zde vycházíme vlastně při svolání této schůze z jakýchsi domněnek. Tady nezaznělo nic konkrétního, na co bychom byli schopni s panem kolegou odpovědět. To jsou opravdu domněnky, nebo jak nedávno při našem setkání v televizi pan kolega Okamura předkládal nějaké emaily od občanů. Jistě je třeba se těmi věcmi zabývat, ale myslím si, že opravdu pouhé domněnky nejsou silné argumenty.

A pro pana předsedu: Myslím si, že je dobré zdůraznit, že tady opravdu se nezabýváme historií ani sedmnáctého století, ani osmnáctého století, ani první pozemkovou reformou, ale klopotně napravujeme křivdy, které spáchal komunistický režim, který tuto zemi zotročil 25. února 1948 a k němuž se, alespoň podle příspěvků, které zde zaznívají, KSČM stále hlásí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Neeviduji žádné přednostní právo, tudíž nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 13. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce, kterou jste všichni obdrželi. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Tedy předtím, než přistoupíme k hlasování, vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartičkami.

Vzhledem k tomu, že počet se již ustálil, přistoupíme k hlasování o celém návrhu pořadu 13. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro schválení předloženého programu, zmáčknete tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 2, do kterého je přihlášeno 140 přítomných, pro 41, proti 83. Konstatuji, že návrh byl zamítnut, tudíž program nebyl schválen.

Dnešní schůzi končím. Jen upozorňuji, že zítra se sejdeme v 9 hodin, abychom pokračovali v jednání 12. schůze. Děkuji.

(Schůze skončila v 11.32 hodin.)